

BOZKURT

TÜRKÇÜ DERGİ

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

KASIM - ARALIK
2006 / 33. SAYI

EMANETİN NAMUSUMUZDUR!

KÖMEN

Analım Tunga Er efsanesini;
Duyalım geçmişin erkek sesini.
Bürüyüp Tanrıdağ'ın çevresini,
Yine Göktürk olalım...El kuralım!

Ötüken-Yış durak olsun da bize
Yürüsün ordular ordan denize.
Çinli bağ vermese, gelmezse dize
Kağanın buyruğu vardır: Vuralım!

Anlatılmaz, yüce bir erdem olan
Bu akınlarda bulunmaz yorulan
Günü geldikçe de bizden sorulan
Kan ve can vergisi olsun: Verelim!

Ülkü uğrunda gönüller delidir.
Kişiler ülkü için ölmelidir.
Tanrı'nın insana değmiş elidir
Şu ölüm adlı güzel şey... Saralım!

Hiç düşündün mü niçindir yaşamak?
Bir görev yapmak içindir yaşamak.

Er kişiysen görevin neyse, başar.
Zevke, eğlenceye hayvanda koşar
Görüyorsun nice hayvan yığını
Ki yapar sadece hayvanlığını.
Fakat onlar bile kendi kendince
Tükürürler Kadeş'in itlerine.
O nasıl olmalı bir rûhu ölü,
Ya da bir canlı, fakat kahpe dölü
Ki sanar durduğu yer it inidir.
Oysa bir şanlı şehitler sinidir.
O fuhuş uzmanı çikletli dişi,
Dişinin en kötü, en kösnemişi,
Kaplamış ruhunu çirkef yosunu,
Hiç umursar mı şehit ordusunu?
Var mıdır onca tivistin ötesi?
Adı üstünde: Köpek sosyetes!
Yok sayıp sende bu ruhsuz sürüyü
Kılavuz yap ebedî Gök Börü'yü.

Çıkarıp Ergenekon'dan ulusu
Türk'ü kılsın yine dünya ulusu.
İzleyip Gök Börü'nün gölgesini
Gezelim gel o kömen ülkesini.
Gönlümün özlemi yerdir orası,
Gürler ufkunda yiğitlik borası.

Orda erdem gözüdür, başkası çıkmaz alana
Kapanıktır kapılar her kovu, her bir yalana
Orda erler: Kimi arslan, kimi parsın eşidir.
Orda kızlar: Güneşin kendi, ayın on beşidir.

Uğramaz ufkuna asla o yerin yüz karası,
Orda yoktur ne siyaset, ne fikir maskarası,
Yaşamaz öyle bir ortamda küçüklük, kötülük,
Bir alaydan daha üstün savaşı orda bölük!
Sungurun uçtuğu yerlerde barınmaz yarasa,
Ve bütün dirliğin üstünde yürür sade yasa...
Bir düşün başların üstünde kağanlık tuğunu,
Ruh duyar orda ölürken bile Türk olduğunu.
Ölümün zevkini bir süs gibi gönlünde taşır,
Dirilerden daha çok orda şehitler dolaşır.
Bu şehit ordusu varken kuramaz kimse pusı,
Yurt için kan dökülür orda denizler dolusu.
Günümüzden, düşünüp bir çok asırlar geriye
Analım bin kere ölmüş o ölümsüz çeriye:

Ebedî yiğit! Adı yok şehit! Kefenin: Vatan...
Tabutun: Cihan... Düşünüp övün, Yaşıyor ünün
Damarında kan, Bir alev midir? Yaşaman:
Roman. Ölümün: Şiir.
Sana yok ne taş, Ne de bir mezar.
Bu hayat: Savaş! Ebedî uzar. Eşit olduğun
Şu güneş: Tuğun. Tabutun: Cihan,
Adı yok yiğit! Ebedî şehit!..

Onu anmakla görür Türk soyu gökçek kömeni:
Dolu dizgin yarışan Tanrıkut'un dört tümeni...
Bin asır geçse de rastlanmaz onun bir eşine,
Buyruk aldım diye ok fırlatıyor evdeşine...
Bidev atlarla kılıp her yolu bir günde yarı
Yıldırımlar gibi dağlardan aşan orduları...
Saygı olsun bu çelik atlıların gök tuğuna,
Tuğu kaldırmış olan orduların başbuğuna.
O nasıl bir yürüyüşdür, ne yiğitler katarı!
Kun'u, Gök Türk'ü, Oğuz-Uygur'u, Kırgız,
Tatar'ı...
O batırlar ki basıp bağra kucaklar ölümü.
Özgelerden sakınıp kendine saklar ölümü.
Her zaman öyle ağırdır ki yiğitlik kefesi,
Kahramanlar gibi ölmek o günün felsefesi...
Onların sanki başak canları... Durmaz, biçilir...
Toprağın içkisidir kanları, al al içilir.
Tarihin bir olağanüstü ve şahâne işi
Kür Şad'ın, Kül Tegin'in, Çağrı Beğ'in ok
çekışı...

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi

ARALIK 2006

Yıl: 3 Sayı: 33

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU

ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN

oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ

İlhan KURTKAN

Ahmet KÜÇÜKEL

Atilla İDİL

Salih KERKÜKLÜ

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova

Kazakistan: Fazılbec Mustanov

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Bozkurt Atatürk

4 TÜRK HALIK DEĞİL, TÜRK MİLLETİYİZ!

H.Nihal ATSIZ

13 ORMANLARIMIZ YOK OLURKEN...

Serkan ALPTEKİN

15 DÜŞÜNCE ÖZGÜR MÜDÜR?

Altay GÖKBÖRÜ

6 10 KASIM'IN ARDINDAN BOZKURT DERGİSİ YAZI KURULU

17 DEVLETİN AMPULLEŞTİRİLMESİ

Tolunay KUTOĞLU

7 DEMOKRASİ GELENEKLERİ ve YENİ ORTADOĞU

İsa Akif YÜMNÜ

19 GÜRCÜLERİN ETNİK FAALİYETLERİ

Tuğrul ALTAYLI

9 ATSIZ BEĞ ve TÜRKÇÜLÜK

Ozan RUHSATİOĞLU

21 AZERBAYCAN'DA RUSYA ve ABD OYUNU

Fariz AHMADOV

11 ATAMIZA MEKTUP

Eray ŞENGÜL

26 TASARI, BOYKOT ve NOBEL

Kürşad YÖRÜKOĞLU

TÜRK HALKI DEĞİL, TÜRK MİLLETİYİZ!

■ H. NİHAL ATSIZ

Uzmanlar, yeryüzünde insanların 500.000 yıldan, belki daha eskiden beri var olduğunu söylüyor. Fakat insanların tarih sahnesine girmesi dört beş bin yıllık bir meseledir.

İnsanlık durmaksızın ilerleyerek bugünkü durumuna gelmiş, tarih öncesindeki ırkların türlü nisbetlerde birbiriyle karışmasından bugünkü ırklar doğmuş, ırklar da yine türlü sebeplerle parçalanarak günümüzün milletlerini meydana getirmişlerdir. Bu söylediğim insanlık tarihinin ana çizgisidir.

İnsan zekâsının gelişmesi ölçüsünde de madde ve mânâdaki her kavram için kelimeler bulunmuş, zamanla kelimelerden başka kelimeler türemiş, bazı kelimeler anlamını değiştirmiş, bazıları unutulmuş veya bırakılmış, yerine yenileri alınmış veya bulunmuştur.

İnsan olgunlaşmasının toplum hayatındaki son durağı "millet" ve "devlet"tir. "Millet" bağımsız yurdu olan teşkilatlı bir topluluktur. Asırların fikir akımı olan milliyetçilik bu kelimelerden çıkar.

Son zamanlarda solculardan başlayarak yavaş yavaş herkese, hattâ resmî şahsiyetlere de yayılan bir tabirle millet yerine halk kelimesinin kullanıldığını görüyoruz.

Komünistler milleti kabul etmedikleri için ve bu kelimeden ürkmeleri dolayısı ile daima "halk" kelimesini kullanırlar. Aşırı sosyalistlerde de aynı eğilim vardır. Fakat bu iki kelime aynı anlamda değildir. Şemseddin Sami "halk" kelimesini "Kaamus-i Türki" adlı mühim eserinde "insanlar", cem'iyet-i beşeriyeye, umum, cemaat, guruh, "kalabalık" diye açıklar. Bugünün edebî dilinde ise bu kelime "milletin bir parçası" yahut "aşağı tabakası" anlamında kullanılır. "İstanbul Halkı" veya "Orta Anadolu Halkı" dediğimiz zaman İstanbul veya Orta Anadolu'da doğan yahut

oralarda yaşayan insanlar anlaşılacağı gibi "halktan yetişme" tabirleri de aynı mânâdadır. Halk=millet demek olsaydı "halktan yetişme", halk tabakası sözlerine lüzum kalmazdı. Herkes zaten millettten yetişme olduğu için bu türlü sözler lüzumsuz olurdu. Bundan başka "halk" yalnız o an için mevcut olan topluluktur. "Millet" ise üç zamanda da vardır ve "millet" bir " var olma suurunun" da ifadesidir.

Kanunların ruhunda da bu iki kelimenin ayrılığı şiddetle göze çarpar. Kanun koyucusu millete hakareti ceza tehdidi altına almıştır. Halk için böyle bir tutum yoktur.

Türkiye'deki insanlar "Türkiye halkı" olarak anıldığı zaman yalnız çalışıp kazanan, şuraya buraya giden, oturan ve eğlenen bir yığın akla gelir.

Aynı insanlar "Türk milleti" olarak ele alınınca geçmiş yüzyıllardan kopup gelen, zafer ve kültür yaratıcısı olan, gelecek için ülküsü bulunan, bunun için savaşa varıncaya kadar her fedakârlığı göze alan güçlü bir topluluk söz konusudur.

Komünistler milletlere "yığın" diyemedikleri için halk diyorlar. Onlar için insanlar hammadde yığımından başka bir şey değildir. İran'daki komünist partisinin adı olan "Tûde", Farsça'da "yığın" demektir. Bizdeki komünistler de bir zamanlar "Yığın" adında bir dergi çıkarmışlardı. Komünist Çin'de yüz milyonlarca insanın Mao'nun sözlerini gece gündüz ezberlemeye zorlanması milletleri yığın, hatta sürü gibi görmenin bir şeklidir. Çünkü halk şuursuzdur. Baştaki zorbalardan neyi telkin ederse onu körü körüne yapar. Böylece iktisadî bir takım başarılar sağlanır; yollar yapılır; kanallar açılır; ağaçlar dikilir, ırmakların yatağı derinleştirilir ve bunları yaparken halk sürüsünden milyonlarca insanın ölmesine ehemmiyet verilmez.

Millet ise şüurludur. Neyi, ne için yaptığını bilir. Halk, arkasında makineli tüfekler işlediği için savaşta ileri yürür. Millet bir görev yaptığına inanarak ateşe atılır. Yaratılıştan cesur olmasa bile sırf haysiyet ve utanç duyguları yüzünden ölüme doğru gitmekten çekinmez. Resmî bildirilerde sık sık görülen "halklarımız arasındaki geleneksel dostluk" gibi tabirleri Türk dış işleri bakanları kaldırmalı, bunun yerine "milletlerimiz" kelimesini koymalıdır. Millet'in bir pasaport meselesi olmadığı iyice kafalara sokulmalıdır.

Türk milleti nedir, kimler Türk'tür diye sorulacak. Türk milleti, Türk kökünden gelenlerle Türk kökünden gelmiş olanlar kadar Türkleşmiş kimselerden meydana gelen topluluktur.

Türkler, Polonya Türkleri gibi tektük istinaslarla evlerinde Türkçe konuşan, anadili Türkçe olan insanlardır. Şuuraltında veya duygularının gizli yönünde başka biri ırkın şuur ve özleyişini taşımayan kimselerdir.

Türkçülere yedi, hatta yirmi kuşak ilerisine kadar soy kütüğü arayan kimseler diye iftira ediliyor. Tatbik kaabiliyeti ve araştırma imkânı olmayan bu safsatalar ancak moskofçuların ve başka düşmanların uydurmasından ibarettir. Her zaman verdiğimiz örnekleri yine tekrarlayalım: En büyük Türkler' den biri olan Yıldırım Bayazıd'ın anası Türk değildir. Hangi Türkçü onu Türklük kadrosundan çıkarmıştır veya çıkarabilir? İstiklâl Marşı şairi Mehmet Akif' in babası Arnavut, ülkesi de Türkçülüğe aykırı olan ümmetçilik olduğu halde hangi Türkçü Mehmed Akif için Türk değildir demiştir?

Mesele Yıldırım Bayazıd veya Mehmed Akif kadar Türk olabilmektedir. Bir millette millî ruh yükseklerde olduğu zaman onların arasına karışan yabancıların hiçbir tesiri olmaz. Millî ruh, herhangi bir yabancılığı eritir. Fakat millî ruh arıklayınca, yabancılara karşı hayranlık başlayınca her şey allak-bullak olur. Milliyet inkâr edilir. İnsanlıkla hiçbir ilgisi olmayan çıkarıcılar insaniyetçi kesiliverir. Her türlü konfor ve rahat içinde yaşayan milyoner çocukları, bu konfor ve rahatın zerresini bile feda edemeyecek oldukları halde komünist olur. Komünizm uygulanırsa ne o yiyeceği, ne o evi, rahatı, parayı,

arabayı bulamayacağını, işçi haline geleceğini düşünemeyecek kadar ahmaklaşır.

Millet olmanın sonuçlarından biri de başka milletlere göre bir çok özellikleri olmak, onlardan ayrılmak, onlara benzememek, bazen onların zıddı olmaktır. Bu benzemeyiş ve ayrılış maddî ve manevî yönlerdedir. Milletlerin ses tonundan konuşma şekline, sevdiği ve sevmediği şeylere, davranışlarına kadar bir çok şeyi birbirinden ayırır. Sevinç ve şaşkınlığın ifadesi bile her millette başka başkadır. Sözün kısası milletler birbirine benzemez. Birinin ak dediğine öteki kara der.

Milletler binlerce yılın geliştirip şekillendirdiği sosyal varlıklardır. Bunları ortadan kaldırarak insanları kardeş yapmak, birleştirmek, tek devlet haline getirmek, devletleri kaldırıp insanları devletsiz bir birlik yapmak Hasan-i Sabbâh müritlerine yakışır rüyalarlardır. Tabiatı bir yandan birleşme bir yandan bölünme olduğu gibi, sosyal hayatın kanunlarında da, hem birleşme, hem parçalanma aynen mevcuttur. İnsanlık tarihine kısa bir göz atış bu birleşme ve ayrılımların düzinelerle örneğini verir.

Şimdi, insanlığın son merhalesi olan şüurlu, inançlı ve istekli "millet" dururken onu kaldırıp yerine şüursuz, her kalıba girmeye elverişli, ham madde halindeki "halk" ı koymakta ne mânâ var?

Bu sözlerimize karşı hemen Atatürk kalkaniyle karşımıza dikileceklerini, öyle ise "Atatürk kurduğu partiye ne diye Halk Partisi dedi ? " diye soracaklarını biliyoruz.

Atatürk, Halk Partisi'ni kurarken komünistlerin sinsi maksatları henüz anlaşılmamıştı. Milletleri ortadan kaldırmak için halk kelimesini kullanacakları bilinmiyordu. Atatürk "halk" demekle edebî dildeki mânâyı kasdetmiş, milletin geri kalmış tabakalarını düşünmüştü. Partisiyle bunları kalkındırmayı amaç edinmişti.

Sözün kısası: Biz çobandan bilgine kadar Türk milletiye. Türk milleti siyasi sınırlarla ölçüştürülmesine imkân olmayan, Adalar Denizi'nden ve Tuna' dan Altaylar' ın ötesine kadar uzanan geniş dünyada yaşayan yaratıcı millettir. Bu köklü millet, bir takım maskaraların tabirleri ve taktikleriyle dillerinin zorla

değiştirilmesiyle ve bozulmasıyla, yurtlarından sürgün edilmekle bölünmez, yok olmaz. Sürülseler de, dilleri bozulup değiştirilse de günün birinde yeni bir Bozkurt doğup Türk ellerini kurt başlı sancak altında birleştirir, değişen lehçeleri tek bir edebî Türkçe haline

sokar, Türk'ten boşaltılan Türk ülkelerini Türklerle doldurur. Yoksun budunu bay kılar, azlık milleti çokluk eder, geri kalmış en ileri ve en üstün seviyeye ulaştırarak tarihin önüne geçilmez zarureti gerçekleştirir.

10 KASIM'IN ARDINDAN

■ BOZKURT DERGİSİ YAZI KURULU

Ulu önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ü, aramızdan ayrılışının üzerinden 68 yıl geçmiş olmasına rağmen hala doğru anlayamamış olmak, milletçe hepimizin bir ayıbıdır. Tabi Atatürk'ün, maksatlı olarak doğru anlatılmamış olması, ayıptan da öte bir ihanettir! Bu yüzden, **“herkesin ‘Atatürkçülük(!)’ maskesi taktığı bu zamanda; Atatürk'ü, Atatürkçülüğü, Atatürk ilke ve inkılaplarını ve Atatürk'ün yaptıklarını doğru bir şekilde anlamak ve anlatmak, O'nun anmanın en iyi yoludur”** diye düşünüyoruz.

Şunu açık ve net olarak bilmeliyiz ki, 10 Kasım 1938 sabahı, saat 9'u 5 geçe itibarıyla, bu ülkede bir **“karşı devrim”** süreci başlatılmıştır ve bu süreç halen devam etmektedir...

Peki, karşı devrim denilen şey, neye karşı bir devrimdir?.. Tabi ki; Mustafa Kemal ATATÜRK'ün, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak basmasıyla başlayan ve yine O'nun önderliğinde sürdürülen, fikri temeli ve esasları Türkçülüğe dayanan **“Türk Devrimi”**ne karşı bir devrimdir!.. Türkiye Cumhuriyeti'ne, Türklüğe, laikliğe, Atatürk'e ve O'nun ilke ve inkılaplarına karşı bir devrimdir!..

Karşı devrim, emperyalisttir!.. Karşı devrim, siyonisttir!.. Karşı devrim şeriatçıdır!.. Karşı devrim, nurcudur-fethullahçıdır, kürtcüdür-bölücüdür!.. Ve bu karşı devrim bugün, yer yer Avrupa Birliği üzerinden, yer yer de ABD ve İsrail'in Büyük Ortadoğu Projesi üzerinden, işbirlikçi basın-medya, işbirlikçi “aydın”lar ve “bir ucu dışarıda” sivil toplum örgütleri aracılığıyla yürütülmektedir.

Emperyalistlerin ve onların piyonlarının, içimizdeki yerli işbirlikçi hainlerle ortaklaşa yürüttüğü bu karşı devrim sürecinde, artık ne yazık ki son aşamaya ramak kaldığını

görüyoruz... Yani Türkiye Cumhuriyeti'nin içten ve dıştan çökertildiği; Türk Milleti'nin “Türk” kimliğinden ve Türk kültüründen (yani özünden) kopartılarak, kimliksiz, milli şuurdan uzak, ruhsuz bir **“et yığını”** haline getirilmiş olacağı son aşamaya!.. Tahmin edersiniz ki böyle bir et yığını, sadece hizmetçi olarak, köle olarak kullanılır ve sömürülür!..

İşte Türk Milleti olarak, böyle bir “et yığını” haline gelmek istemiyorsak, emperyalizmin kölesi olmak istemiyorsak, ulu önderimiz ATATÜRK'ü her yönüyle, ülküsüyle, fikirleriyle ve icraatlarıyla çok iyi anlamak durumundayız.

Halen süregelmekte olan “karşı devrim”in, Atatürk'e, Türkiye Cumhuriyeti'ne, Türklüğe, Türk Milleti'ne ve Türk Ordusu'na karşı kin kusan bir nitelik taşıdığını görebilmek için Atatürk'ü doğru anlamak zorundayız.

Atatürk'ün; fikirleriyle, ilkeleriyle, inkılaplarıyla ve icraatlarıyla, tam manasıyla bir Türkçü olduğunu ve Atatürkçülüğün de Türkçülük ideolojisinin uygulamaya geçirilmiş hali olduğunu görmek için Atatürk'ü doğru anlamak zorundayız...

Zaten millet olarak tüm bunların farkına vardığımız ve Atatürk'ü doğru anladığımız vakit, damarlarımızdaki asil kanda mevcut bulunan kudret açığa çıkacaktır. Ve işte o zaman 10 Kasım 1938'de saat 9'u 5 geçe kaldığımız yerden devam etmekte (yani “Türk Devrimi”ni sürdürmekte) hiç vakit kaybetmeyeceğimiz inancını taşıyoruz.

Emanetini, “namusumuz” biliriz Başbuğum!

Ruhun şad olsun...

DEMOKRASİ GELENEKLERİ ve YENİ ORTADOĞU

■ İSA AKİF YÜMNÜ

Vakti zamanında Churchill'den demokrasinin tanımlanmasını istemiş gazeteciler. Churchill'de demiş ki **"Democracy is a very bad form of government. Unfortunately all the others are so much worse".** Demokrasi berbat bir devlet şeklidir lakin maalesef diğerleri de o kadar berbat ki... Aradan yıllar geçmiş, Rus Savunma Bakanı Sergei Ivanov'a Yuşenko devriminin ardından sormuşlar demokrasiyi, o da demokrasinin ne olmadığını söylemiş hemen. **"Democracy is not a potato that grows wherever you plant it."** Bu veciz cümlede demokrasinin ne olmadığını çok güzel anlatmış Ivanov. Evet demokrasi öyle kafanıza göre bir yere ektiğinizde büyüyecek bir patates değildir.

Demokrasi gerçekten de her yapının üzerine kalıp gibi oturacak türden bir elbise değildir. Bir bedene uyar diğerine tadilattan sonra uyar, bir diğerine hiç uymaz. Bir toprakta tutar, diğerinde nadasa bırakılır sonra tutar, diğerinde gün olur ekenine zarar ettirir. İngiltere'nin Türk Kurtuluş Savaşı sonrasında, 5-10 kişilik topograf ve kadastrocularardan oluşan eli cetvelli bir ekibine sınırlarını çizdirdiği Ortadoğu ve kuzey Afrika'ya yıllardır demokrasi patatesinden ekilmeye çalışıldı ve halâ da çalışılıyor. Irakta Faysal'ı, ailesini ve adamlarını parça parça ederek etlerini güneşte kurumaya bırakan bir bıkkınlığın ve garezin sözcüsü olan Tümgeneral Kasım, İngiliz malı sistemden Irak malı demokrasiye geçmeyi denedi. Toplumsal barışı sağlamak adına farklı etnik ve dini yapıların aşiret liderleri ile ya da şeyhleri ile görüşerek geniş tabanlı uzlaşma zeminleri aradı. Diğer taraftan Arap dünyasında taraftar bulmaya başlayan önderliğini Mısır'ın (yani Nasır'ın) yaptığı İhvan hareketi (Pan-Arabizm) Baas'ı yaratması açısından Ortadoğu'nun kaderine ciddi bir darbe vurdu. Yarı

sosyalist, çeyrek sünni çeyrek pan-arabist görüntüye sahip ne idüğü belirsiz bu rejim (Baas) aslında çok etnik ve dini farklılığı bünyesinde barındıran Irak için çıkar sahiplerinin menfaatleri açısından çok uygun bir seçimdi. Ne yazık ki seküler ve milli rejimlerin asla bir türlü oluşamadığı bu coğrafya devamlı kırma monarşik ya da süzme oligarşik uyduruk yönetim formlarının uygulama alanı oldu ve sonunda buyurgan güçlerin demokratikleştirmesine muhtaç bir hale geldi. Gürcistan ve Ukrayna gibi ülkelerde yapılan hareketler, S.S.C.B zamanlarından kalan nev-i şahsına münhasır bir sosyalist demokrasi geleneğinin mevcudiyetinden dolayı fazla yadırganmadı. Her ne kadar Rus Savunma Bakanı Ivanov eski nüfuz alanlarından "zaruri ricatları"ndan ötürü bu infial dolu "Buraları demokratikleştiremezsiniz buralarda demokrasi geleneği yok" kabilinden beyanlar verse de gerek kültürel gerekse coğrafi yakınlıklar bu ülkelerde modern batı aşısının tutmasını sağlayacaktır.

Ya Ortadoğu? Sorunun yanıtını arayalım. Ortadoğu'ya karşı, başta İsrail gibi A.B.D gibi, İngiltere gibi, pazardan pay almak için ve söz sahibi olmak için Lübnan'a doğru sürünerek ilerleyen Fransa gibi Almanya gibi ve 770 kişilik duhûlü ile Türkiye gibi bölgenin piyasa yapıcı devletlerinin bakışı ve stratejileri oldukça değişti. Öncelikle İsrail'in artık FKÖ ya da Hamas gibi dertlerinin olacağını zannetmiyorum. İsrail daha geniş çaplı bir askeri ve siyasi açılım yapabilmek için Lübnan savaşını başlattı ve bu savaşın nihai hedefinin Suriye olduğu da çok açık. Zira Suriye gibi toplumsal iradesinde kakafoni olmayan ülkelerde Hariri suikastinin ardından Lübnan'daki gibi renk devrimi yapamazsınız. Ancak sert ve kanlı savaşlarla sonuca gidersiniz. Suriye ve İran'ın vurulması ciddi bir maliyet olduğu için

Lübnan ve Irak bir lojistik destek merkezi konumunda karşımıza çıkacaktır. Tıpkı Kuveyt'in Körfez Savaşları'nda ABD'nin **ileri karakolu** olma görevini layık ile yerine getirmesi gibi. Hizbullah bahanesi ile İsrail önce Lübnan'ı daha sert bir şekilde ardından da Suriye'yi ne yazık ki orta vadede muhakkak vuracaktır. İsrail Hizbullah ile uğraşadursun, peki bu süreçte Amerika ne yapacak? Pek tabi ki müttefikini her açıdan destekleme borcunu yerine getirirken diğer yandan İsrail'in dibinde hiç de utanmadan sıkılmadan uranyum geliştiren İran'a odaklanacak.

Öncelikle muhtemelen İran Türkleri üzerinden bir şii-sünni çatışması meydana gelecek, başarıya ulaşması durumu ise sadece İran'da değil pek çok yerde kan akmasına neden olabilecek. Irak'ta Türkmenler'in kanına karşı kayıtsız kalan Ankara acaba Güney Azerbaycan Türklerinin kanına karşı tepki gösterir mi bilinmez. Ne yazık ki Türk devlet geleneğinin özünde Osmanlı'dan sonra ciddi bir mezhepsel ayrımcılık yatıyor. Ama emin olun İran Türkleri'ne karşı gelişebilecek herhangi bir kanlı harekete de bu anlayış ve stratejik (!) duruşla kayıtsız kalır, ölümcül bi-terafıllığımızı da sürdürürüz gibi görünüyor. İç kargaşa ile zayıflatılacak İran'ın düşmesi ihtimali ise bizi ilginç bir fotoğraf ile karşı karşıya bırakıyor.

Amerika ve İsrail her taraftan kapı komşumuz oluyor. Kırım'da da onlar oluyor, Şam'da da, Tahran'da da, Batum'da da, Kerkük'te de, Bağdat'ta da, Kum'da da, İsfahan'da da, Tiflis'te de belki kısa bir süre sonra Bakü'de de belki kısa bir süre sonra Erivan'da da. Bu fotoğraftan sonra ciddi bir kuşatma altındayız diyene kim itiraz edip paranoyaklık isnad edebilir. Hatta Arz-ı Mevûd'un fiilen de temini için gırtlığımızı çökmeye hazırlanan bir Golliath (Callut: İbrani mitolojisinde Hz. Davud'un (David) sapanla devirdiği tek gözlü dev ek bilgi-Ayn Callut: Callutun gözü) kapımıza kadar geldi desem çok mu garip kaçır?

Evet kapı komşularımızdan oluşturulmuş bir Şii hat var; Nusayri Suriye, köktenci şiileri bünyesinde barındıran Amerikalı bir yetkilinin ilginç beyanına göre Sadr-i Irak Şiileri ve İran. Bush'un güncel terör tanımında dünya için (dünyadan kasıt kendileri) en büyük tehdit artık

Şii radikalizmi ve bu yüzden söz konusu hatta İsrail ile birlikte farklı yöntemlerle ama özünde "bodoslama" dalacaklar. Peki ya sünni terör nereye gitti? Bush 50 sene sonrasını işaret ediyor. "El Kaide özellikle Orta Asya'da güç kazanmaya çalışmaktadır."

Demokrasi gelenekleri olmayan ülkeleri demokratikleştirmeye çalışmak için uğraşmak ne kadar da riyakârca. Demek ki demokrasinin içerdiği tanıtımda saklı tehlike bütün tanımların

KERKÜK MUSUL EL EDİYOR GEL DİYE

Derinden iç çekip Fırat ağlama
Türkmen sende tesellisin bulacak.
Bırak, suyun dağ, taş, düzde çağlasın,
Senin neşen onlarda aşk olacak.
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

Bir düzlükte yorgun argın durunca,
Türkmen kardaş bizden haber sorunca,
Fırat hüznün belli etme varınca
Söyle biz de onlar kadar dertliyiz...
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

Şehitler ülküsü büyür hız bulur
O kementle nice soysuz boğulur
Bizleri ayıran şu baht utansın,
Feryadımız ta Irak'tan duyulur...
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

Bir şehidin bin er gelir soyundan,
Soysuz vazgeçer mi eski huyundan?
Öpülecek alın sende şan sende,
Onlar için bir korkusun ölsen de...
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

Acınız kor gibi düştü bağrıma,
Bir em olmaz bin teselli ağrıma,
Öç almazsak üzülmemiz boşadır.
Sefer için kulak verin çağrıma...
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

Genç Osmanlar yağız ata binince
Türkmen seli Fırat ile inince
Uzağı yakın eder al atları
Ayyıldızlı bayraktır kanatları...
Kerkük Musul el ediyor gel diye
Göz kırpmadan vatan için öl diye...

daha da fevkindeymiş. O halde biz de naçizane tanımızı yapalım.

çevirmek isteyen otoritenin, bu toplumlara attığı tarihi ve kanlı bir kazıktır.

Demokrasi; Ulus olamamış toplumların oturduğu toprakları savaş ya da serbest ticaret alanına

Tanrı Türk'ü Korusun!

ATSIZ BEĞ ve TÜRKÇÜLÜK

■ OZAN RUHSATIOĞLU

1975 yılının 11 Aralığında dünya konağından Tanrı Dağı uçmağına uğurlamıştık Atsız Beğ'i....

Kalemi eline aldığından beri dosta düşmana **adam olma** dersi veren, yiğitliğin, ahlakın, fedakarlığın ,engin bilgi birikiminin ve uzak görüşlülüğün muhteşem bir bileşkesi olan Atsız Beğ hem çağının hem de ardından bıraktığı eserler ile sonraki dönem Türkçülerin yolbaşçısı olmuş, Türk Budun'a Tanrı'nın 20. yy'da gönderdiği bir Gökbörü idi.

Atsız Beğ Türklüğün birinci şartını ahlak olarak görürdü. Türk töresini yazmak ile kalmayan yaşayarak öğreten bir kişi idi. **“Sıra” ve “Saygı”** esaslarını hiçbir Türkçünün ihmal etmesine asla tahammül edemez **“Sırayı ve saygıyı gözetmeden çığırtkanlık edenler , hele daha eskileri, batırarak kendisini yükseltmek hayali ardında koşanlar Türkçü değil, Türk değil alelade insan bile olamazlar”** derdi.

Her fikrin olduğu gibi Türkçülüğün de ticaretini yapanlara, yükselen bir değeri kullanarak , yükseltmek için değil yükselmek için hareket edenlerden hiç haz etmez **“en Türkçü benim”** nidaları ile gösteriş yapan güruh için :

“ Bir fikir uzun uğraşmalardan sonra zafere doğru yürürken , onun zaferinden faydalanmak isteyen asalaklar her yerde bulunur. Bir Yahudi ihtikarcı zekasıyla, nasıl, herhangi bir malın yakında değeri olacağını kestirerek onu istif etmeye kalkarsa, bu ülkü asalakları da hangi fikrin zafere doğru gittiğini dalavereci zekaları ile anlayarak onun çığırtkanlığını yapmaya kalkarlar. **Bunlar birden bire meydana çıkarak ortalığı gürültüye boğarlar, haykırırlar, ötekini berikini baltalarlar ve ilk önce bazı kimseleri de kendi samimiyetlerine inandırabilirler. Fakat , en adil ve hakim olan zaman, bunların**

maskelerini sonun da indirir. O meskenin altındaki iğrenç yüzün gözlerinde parlayan adı ihtiraslar, herkes tarafından hemen sezilir.” derdi.

Atsız Beğ, başka Türkçüleri devirerek yükselmeyi düşünenleri, alçakgönüllülüğten nasibini almamış kişileri Türkçü kabul etmez , Türkçülerin suç yapmış ve yanılmışsa itiraf edip düzeltilmesi , geçmişe ve eski değerlere bağlı olması gerektiğini söyler Türkçülerin bencillik davasında değil millete hizmet davasında aşınan yürekler olduğunun altını çizirdi.

Adam olabilmek için kişioğlunun bir takım özelliklere sahip olması gerektiğinin altını çizer , **“Büyük adam, özel hayatında da yüksek ve temiz olan adamdır. Birtakım meziyetleri olan reziller, hiçbir zaman büyük adam değildir.”** der , adam olanın sözü ile işi arasında zıtlıklar olmaması gerektiğini , **yalan ve hileden** uzak durmanın adam olmanın olmazsa olmazı olduğunu söylerdi.

Atsız Beğ, **musîkî, giyim, eğlence ve yemek** gibi kavramlarında **milli olması gerektiğini savunur,** **“bar, meyhane, balo gibi yerler ve güzellik kıralıçesi seçimi gibi rezaletler Türkiye’de yasak edilmelidir. Medeniyet bunlar değildir. Bunlar medeniyetin kanalizasyonlarıdır.”** derdi.

Atsız **“Hürriyetin Sınırları”** adlı makalesinde bir milletin milli mukaddesatının asla hafife alınamayacağını **“milli mukaddesatı olmayan milletin millet değil koyun sürüsü”** olduğunu söyler : **“İnsanlar, mizah ve şaka yapabilirler, Fakat bazı konular vardır ki , onlar asla şakaya gelmez. Orada ciddi olmak insanlık borcudur. Bayrakla alay edemezsin, milli tarihle eğlenemezsin, Kur’an’ı mizah konusu**

yapamazsın, aile namusunu hiçe sayamazsın. Bunlar milli mukaddesattandır. Milli mukaddesatı olmayan millet, millet değil, koyun sürüsüdür.” derdi.

Atsız Beğ'in net ifadesi ile “Türkçü , Türk soyunun üstünlüğüne inanmış olan kimsedir” , kardeşlik mavralarına itibar etmez. Atsız Beğ'in Türk soyundan kastı gayet açıktır “Türkler için milliyet her şeyden önce bir kan meselesidir. Yani Türküm diyecek olan adam Türk neslinden olmalıdır. Türk nesli de tarihten malûm ve meşhur olan Türklerdir.” , “Türk olmak için Türk ırkının maddi ve manevi hasletlerini tevarüs etmek icap eder. Binlerce yıllık tarihi hayatların milletlere verdiği bir terbiye vardır ki o öyle birkaç yılda ve hatta asırda elde edilemez.”

“Türk olmak için önce kanı Türk olmak lazımdır. Ondan sonra dili Türk olmak lazımdır.Ondan sonra dileği Türk olmak lazımdır.”

Kendi ifadeleri ile tanıtmaya çalıştığımız Atsız bize göre Türklüğün ve Türkçülüğün en mükemmel tarifini yapmış kişidir. Atsız demek mücadele demektir , Atsız demek saldırıp geri dönmemektir, Atsız çalışma azminin ve disiplinin adıdır.

Atsız'ı gerçek manada anlayarak , Atsız kaynağı ile yüreklerini tunçlaştıran Türkler ile Türkçülük yükselecek er yada geç **Büyük Türkeli'nde** , **Türk uruğunun kayıtsız şartsız hakimiyeti ve bağımsızlığı sağlanacak, Türklüğün her yönden bütün milletlerden ileri ve üstün olması ülküsüne varılacaktır.**

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

ATSIZ'IN KABRİNİ ZİYARET

Bu mukaddes yerde uluğ türbede.
El pençe dîvana durmaya geldik.
Derdimize derman olsun dedik de
Kutlu kabrine yüz sürmeye geldik.

Yaşadın ve öldün Türk Soyu için.
Türklük'e hak mıydı ölümün. niçin?
Türkçüler burada herşeyden geçin.
Bu gül sinden Türklük dermeye geldik.

Kurultayda, toyda. şölende misin ?
Dede Korkut birle Orkun'da mısın?
Onbaşı Sançar'la gülende misin?
Biz de o Uçmak'a varmaya geldik.

Ötüken yışında at mı binersin?
Bilge Tonyukuk'la taş mı yonarsın?
Hangi Türk ilinde, nerde konarsın?
Geçerken bir selam vermeye geldik.

Ruhlar fışkıracak handeyse yerden,
Söyle bir şey,bize ses ver de birden
"İşbara Alp"lardan "Köl Tigin"lerden "
Kürşat"lardan haber sormaya geldik.

Gönüller bunlanır hayale dalsa,
Felek Tamuları bizlere salsa,
Yeşeren kabrinde bir an da olsa
Tanrı Dağları'nı görmeye geldik.

ErkYURTSEVER

Bostancı .. 3 Mayıs 1976

ATAMIZA MEKTUP

■ ERAY ŞENGÜL *

Ey Bozkurt bakışlı Ata'm!

“Türkiye Türklerindir, öyleyse Türkler tarafından yönetilmelidir” diyerek kurduğun ve yükselttiğin Türkiye Cumhuriyeti'ni, yeni nesillere emanet ederek sana dar gelen bu koca dünyadan ayırdığın günün 68. yıldönümünde, içimi sana dökmek için bu satırları kaleme alıyorum.

Söylemesi zor ama Ata'm, artık iktidardakiler, senin gibi “Ne mutlu Türk'üm” veya “En değerli varlığım Türk olarak doğmamdır” demiyorlar!.. “Ya istiklal, ya ölüm!” diyerek verdiği mücadeleler sonucu kurduğun ve gelecek nesillere emanet ettiğin Türkiye Cumhuriyeti'nde bugün, “Türk olmaktan haya duyarım”, “Türk değiliz, Türkiyeliyiz” diyenler iş başındalar!.. Ve evet, ne yazık ki Türk de değiller. Çünkü artık Türk Devleti'nin, Türkler tarafından yönetilmesine izin verilmiyor.

“İş başındakiler”den yüz bulan ve dış güçler tarafından beslenen ama yine de kendilerine “aydın” sıfatını yakıştırabilen bir takım mahluklar, her gün Türklüğe, Türk Ordusu'na, milli olan her şeye, tüm değerlerimize ve senin ilkelerine kin kusuyorlar, kin kustukça ödüllendiriliyorlar!.. Ne acıdır ki Türkiye, uzunca bir müddettir devleti yıkmaya ve ülkeyi bölmeye çalışanların, devleti savunmaya çalışanlardan daha özgür ve destekli olduğu bir ülke haline getirildi Ata'm!..

Senin emperyalizm canavarının elinden kurtardığın milletimizi, yeniden o canavarın dişleri arasına verdiler...Ve şimdi o canavar, bizi midesine indirip sindirmeye ve Türklüğü yok etmeye çalışıyor Ata'm!..

“Bizim için hayati öneme sahiptir” dediğin Kıbrıs'ı rum'a, yunanlıları döktüğün Ege Denizi'ni ise yine yunanlılara veriyorlar!.. “Ömrüm vefa ederse Türk topraklarına katacağım” dediğin Kerkük ve Musul'u başımıza çuval geçire geçire kürtlere verdiler... Fakat bu da yetmedi, doğu ve güneydoğumuza da göz koydular!..

“Şeyhler, dervişler ve meczuplar devleti olmayacaktır” dediğin Türkiye Cumhuriyeti'nin her kademesinde, bürokraside, eğitim kurumlarında, üniversitelerde, şirketlerde, basında ve medyada senin nefret ettiğin masonlar, gizli yahudiler, nurcular ve çeşit çeşit tarikatçılar kadrolaşmış durumda Ata'm!..

Senin ve kahraman Mehmetçiklerimiz'in, işgalcilerin elinden kanla aldığı bu toprakları, yeniden karış karış “postalsız işgalciler”e satıyorlar. Yani kendi deyimleriyle “Türkiye'yi pazarlıyorlar”!.. Özetle bugün, Türk Gençliği'ne hitabında işaret ettiğin durumdayız Ata'm!.. Bütün tersanelerimize girilmiş ve bütün kalelerimiz zaptedilmiş durumda... En kötüsü de, iktidara sahip olanlar da gaflet, dalalet ve hıyanet içindeler. Ayrıca şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit etmiş durumdalar!..

Sovyetler Birliği'nin er-geç dağılacağını, işte o vakit Sovyet idaresi altında bulunan dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimize sahip çıkmamız gerektiğini, onlara yaklaşmamız ve onlarla bütünleşmemiz gerektiğini vasiyet etmiştin... Fakat biz Avrupalılaşmak uğruna ve ABD ile ittifak uğruna onlardan daha da uzaklaştırıldık. Onlar da Amerikan misyonerleri tarafından bizden uzaklaştırıldılar. Sonuçta bütünleşmek-birleşmek bir yana, iyice birbirimizden koptuk

Ata'm. Yani kardeş, kardeşten koparıldı ve batılılaştıkça kimliksizleştik, kişiliksizleştik ve hiçleştik aslında...

Ata'm!

Bu satırlarda, Türkiye Cumhuriyeti'ni emanet ettiğin Türk gençlerinden biri, sana içini döktü... Ama sakın bu gencin umutsuzluğa ve çaresizliğe kapıldığını sanma. Çünkü bu genç, Türk istiklal ve cumhuriyetini korumak, kurtarmak ve yükseltmek için muhtaç olduğu kudretin, damarlarındaki asil kanda mevcut olduğunun farkında...Ve hiç şüpheden olmasın ki Ata'm,

bunun farkında olan, Türk vatanının ve Türk Milleti'nin bu durumu karşısında vazifeye atılmak için can atan gençlerden daha çok var. Sen rahat uyu Ata'm... **Emanetin namusumuzdur!**

Satırlarımı sonlandırırken, karşında eğilip diz vurur ve and içerim ki; **1938'de kaldığın yerden devam edeceğiz!** Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakın. Ruhun şad olsun yüce Ata'm...

*** EL BİRLİĞİ DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ**

Bu vesileyle muhterem milletime şunu tavsiye etmek isterim ki, başına geçireceği insanların kanındaki ve vicdanındaki cevher-i asliyi çok iyi tahlil etmek dikkatinden bir an fariğ olmasın.

ORMANLARIMIZ YOK OLURKEN...

■ SERKAN ALPTEKİN

Fatih Sultan Mehmet ne güzel demiş " bir dal kesenin kolunu, bir ağaç kesenin kellesini keserim " diye.Arkadaşlar bu söz bazı insanları nedendir bilinmez oldukça rahatsız etmektedir. " Aman efendim olur mu bir dal kesildi diye kol kesilir mi yada bir ağaç kesildi diye kelle gövdeden ayrılır mı?" Hiç biri Fatih'in belirttiği ince noktayı anlayamamıştır. Anlama özürlü çok bilmişlik taslayan bu kişilerin hiç bir tanesinde ne ağaç,ne orman ne vatan ne millet sevgisi vardır.Bu tipler,şöminelerini başında,lavanta kokan odalarını vatanımın ormanlarından kesilmiş ağaç parçalarıyla ısıtmakta, ellerinde viski kadehleri yanan odunlara doğru bakıp bir aşk çocuğu edasıyla birbirilerine günün en önde gelen şarkılarını söyleyen sevgisiz insanlardır.Nereden bilsin ki zekasız insanlar ormanların ülkenin can damarlarından biri olduğunu.

Bilim adamlarımızın araştırmalarına göre, ülkemizi yakın bir gelecekte çölleşme tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını söylemektedir.2040 yılında Türkiye'nin bir çok bölgesinde çölleşme olacağını bunun ülkemize ve gelecek nesillere ne kadar zarar vereceğini söylüyorlar. Üstünde yaşadığımız, suyunu içtiğimiz, havasını soluduğumuz, bin bir ihtiyaçlarımızı karşıladığımız bu topraklara yaklaşan tehlikenin farkında olarak,bu konu hakkında uzmanlaşmış kişilerin dediklerini dinlemeden umarsamaz bir edayla yaşamımıza devam ediyoruz. Alın size vatana ihanetin bir örneği.Fatih'in sözüne muhalefet olan kişiler bu söze de muhalefet olacaktır. Bu topraklarda bizler yaşıyoruz.Bu güzelim vatan toprakları bizlere atalarımızdan kalan kutsal bir emanettir.Ama bizler ne yapıyoruz, bize emanet bu toprakları zehirliyoruz, yakıyoruz, kesiyoruz. Sonuçta; emanete ihanet ediyoruz.

Çocukken hatırlarım, TRT de çocuklara doğa sevgisini aşılayan,kuşları, böcekleri,ağaçları

sevdiren programlar vardı.Biz onlarla büyüdük,o programlarla hayvanları denizleri ormanları tanıdık.Senelerce kaptan Custo'yu seyrettik. Şimdi ise doğayla ilgili hiç bir şey yok.Sadece TRT de değil hiç bir kanalda.Kukla basın doğayla ilgili hiç bir şey yapmaması ne kadar garip ve düşündürücü değil mi arkadaşlar? Şunu da söylemek gerekir ki ormanlarımızın nasıl talan edildiğini anlatan okumaya değer sadece bir kitap bulunmaktadır. Sadece Ertuğrul Acun'un yazdığı ORMANIN KARA KİTABI isimli kitabından başka .

Yüreği vatan aşkıyla,toprak aşkıyla çarpan her kişinin okuması lazım olan bu kitapta bir çok çarpıcı açıklamalar var. Yazar bu açıklamalardan dolayı makamından alınmıştır.

Türkiye çöl olmasın diyen Türkiye Erezyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve doğal Varlıkları Koruma Vakfı (TEMA) bile Sayın Acun 'un dediklerinden dolayı suçlamıştır. Ormanlarımızdan bahsederken Tema'nın iç yüzünden bahsetmeden olmaz. Türkiye çöl olmasın sloganıyla ortaya çıkan bu vakfın kurucuları arasında medya patronlarından tutun bir çok holding sahipleri bulunmaktadır.

Bu vakfın kurucularından bir çok kişinin doğayı tahribatla suçlandığı bilinmektedir.Bu kurucuların yaptığı orman katliamı,doğanın ekolojik dengesini bozmasına karşın tema vakfı sesini bile çıkartmıyor.Çünkü bu vakıf, para babalarının paravan bir şirkettir. Zamanında Koç'un üniversite kurmak için orman alanlarını tahrip etmesi,Sarıyer ormanlarını yok etmesine herhangi bir tepki vermemiştir.Zaten böyle bir şey beklemek çok büyük aptallık olur.Çünkü vakfın kurucu üyeleri arasında koç ailesinin beş üyesi bulunmaktadır.

Tema vakfının yapamadığını Ertuğrul Acun kendisi yapmış, üst üste açtığı davalarla Koç Üniversitenin yapımını durdurmuştur. Haber,Koç'ların yaptığı bu katliam hiçbir radyo ve televizyon kanalında nede gazetelerde yayınlanmıştır. Ama tek başına savaşı bu adam yinede üniversitenin yapımını engelleyememiştir.

Şu an Koç Üniversitesi, yirmi beş hektarlık bir alana kurulmuş yüzlerce ağacın canlının katili bir öğretim kurumudur. Bu konuyu kısa geçiyorum. İsteyen arkadaşlar Ertuğrul Acun'nun kitabını alıp daha bir çok olayı tam anlamıyla öğrenebilir.

İlkokulda bizler öğretmenlerimiz doğa sevgisini öğretirlerdi.Yaprak koleksiyonları yapar,doğa sevgisiyle ilgili resimler sergilerdik.Okul panosuna asılan resimlerin içersinde mutlaka doğa sevgisini anlatan bir resim olurdu. Müsamerelerde, her zaman içinde doğa sevgisi şiirler birinci seçilirdi.Benim hiç panoya asılan resmim yada müsamerelerde birincilik kazanan şiirim olmamıştı. Ama en güzel yaprak koleksiyonunu her zaman ben yapmışımdır.

Doğayı sevdiğim için her zaman izci olmak istemişimdir.Ama üst üste geçirdiğim hastalıklar buna izin vermemişti.Şimdi ilkokulda okuyan çocuklara soruyorum yaptıkları resimlere bakıyorum ne doğa sevgisi var nede bir tek ağaç.Kitaplarına bakıyorum,doğa sevgisini aşılacak hiç bir şey yok.

Bizler her senede iki defa okulumuzun düzenlediği etkinliklere yıldız parkına Beykoz ormanlarına pikniğe giderdik. Ailelerimizin de katıldığı bu pikniklerde bizlere doğaya karşı nasıl davranacağımızı, ormanlarımızı nasıl koruyacağımızı çok güzel anlatılırdı. Şimdi

okullarımıza baktığında böyle etkinliklerin yapılmadığını görüyorum.

Ağaç sevgisini,hayvan sevgisini, toprak sevgisini vermediğimiz çocuklara nasıl vatan sevgisi, bayrak sevgisi aşılayabiliriz tartışılır.

Başımızdaki insanlar bizlerin ne kadar sabırlı olduğunu çok iyi biliyorlar.Atlarını ona göre koşturup davarlarını ona göre otlatıyorlar.Bu kadar ormanlarımız katledilirken,doğaya bu kadar zarar verilirken bizim sabırlı olmamız ülkemiz geleceği için iyi sonuç doğurmayacağına eminim.

Sabır da bir yere kadar deyip size güzel bir hikaye anlatayım. Eskiden çömlekçi Eyüp varmış. Çok da borcu varmış. Her gün alacakları kapısını çalıp alacaklarını istemiş, o da şu çömlekleri kurutup satayım borcumu sizlere öderim dermiş.Ne zaman çömleklerini kurutmaya çıkarsa yağmur yağarmış.Bu bir böyle, iki böyle, üç böyle her gün yağmur yağmaya başlamış.Sonun da çömlekçi Eyüp dayanamayıp Tanrıya sitem etmiş. “ Ey Tanrım sen galiba beni Hazreti Eyüp’le karıştırıyorsun, nerede bende o sabır, ben çömlekçi Eyüp’üm demiş.

Bu yazı bizlerde Hazreti Eyüp sabrı var zanneten, aynı zamanda ülkemizin dört bir yanında çıkan yangınları piknikçilerin üzerine atan ve bu gibi söylemlere inanan salaklar içindir.Büyük kumandan;ölümünün ardından 525 sene geçti.Dediğin sözü bugün daha iyi anlamaktayız. Ormanlarımız yok edilirken, bir dal kesenin elini, bir ağaç kesenin kellesini kesmek artık şart olmuştur.

Feridun Azeri Beğ Uçmağa Vardı

Türkçülük mücadelesinin ön saflarında yer alan ve ilk gününden son gününe kadar çizgisinden asla şaşmayan; kıymetli ağabeyimiz, diş doktoru, TÜRKCÜ Feridun Azeri, geçirdiği bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrılmıştır.

Konağın Tanrı Dağı, bulağın Orkun Irmağı ve Tanrı katına varan ruhun şad olsun !

DÜŞÜNCE ÖZGÜR MÜDÜR?

■ ALTAY GÖKBÖRÜ

İnsanoğlu tarih boyunca çeşitli sorulara cevap aramış. Bazılarını cevaplayabilmiş, bazılarını ise cevaplayamadığı gibi sormaya devam etmiştir. Düşünce ile ilgili sorulan sorularda böyledir. Düşünce özgür müdür, şeklindeki bir soru tarih boyunca sorulmuş ve bundan sonrada daima sorulacaktır.

Düşünce “özgür” müdür? Eğer özgür ise neden düşünceler baskı altında tutulur, farklı düşüncelere mensup insanlar sıkıntıya düşürülür; eğer düşünce özgür değilse, o halde biz niye düşündüğümüzü sanmaya devam ederiz. Bu ve benzeri sorular aslında cevaplandıkça, yeni sorular doğurur. Öyle ki bu soruların sonu gelmez.

Şimdi bu soruyu, ülkemize ve milletimize soralım. Mâlûm bu konu, uzun zamandır ülkemizin gündeminde. Türk milleti ve Türk vatani karşısından olan herkes, bu konuyu ağzına dolamış, sakız gibi çiğniyor ve her çiğnenen konu gibi bu konuda yıpranıyor.

Bazıları ülkemizde düşünce özgürlüğünün olmadığını söylüyor. Buna gerekçe olarak da içinde yaşamasına rağmen, hiçbir zaman Türk milletinin üyesi olamayanların, belki de bundan kaynaklanan hınçlarını akıtarak yaptıkları hakâretlerden dolayı yargılanmalarını gösteriyorlar. Diyorlar ki, “Türkiye’de düşünce özgürlüğü yoktur.”

İyi de düşünce özgürlüğü ne? Yasalar bunu, suç unsuru oluşturmayan, yani hakâret, küfür, saldırganlık, iftira, suç övme gibi özellikler taşımayan her türlü düşüncenin rahat biçimde açıklanması olarak belirtiyor.

Şimdi bakalım söylenenlere...

“Bir milyon Ermeni, 30 bin Kürt öldürüldü. Kimse söylemiyor, bari ben söyleyeyim...”
Orhan Pamuk

Çocukluğunda kız kardeşiyle tarlada karga kovalayan sapık bir padişah... Sonra kasaba meydanına dolanır, Atatürk heykeline sıçan güvercinleri ayıplar... Atatürk kendini içkiye vermiş meyhane kalabalığına Cumhuriyet'i emanet etmiş olmanın güveniyle gülümsüyordu... Atatürk'ün leblebi zevkinin ülkemiz için ne büyük bir felaket olduğu..." Orhan Pamuk

"Türk'ten boşalacak o zehirli kanın yerini dolduracak temiz kan, Ermeni'nin Ermenistan'la kuracağı asil damarında mevcuttur"..." Hrant Dink

“Ben 1915 yılındaki soykırımda Türk katiller aracılığıyla akrabalarını kaybedenlerden birinin torunuyum. Ancak bana beynimi yıkayarak soykırımı inkar etmem öğretildi, çünkü ben bir Türk tarafından Mustafa olarak yetiştirildim”...
Elif Şafak – Baba ve Piç romanından alıntı.

Bu örnekleri çoğaltabiliriz...

İftira, hakâret, saldırganlık, kin... Bunların hepsi yok mu, bu sözlerde? Ermenileri ve Kürdleri öldürdüğümüz söylenerek, devletimize iftira atılmış olunmuyor mu? İftira ne zamandan beri düşünce olarak görülmektedir.

Düşünün bir kere, biri gelip size, haksız yere “sen benim babamı öldürdün” dese, ona “bu senin düşüncendir, saygı duyarım” mı dersiniz? Sanmıyorum... Peki, o halde böyle bir iftirada bulunanlar için neden düşünce özgürlüğünden söz ediliyor?

Ermeni Agos gazetesinin Ermeni başyazarı Hrant Dink, açığa Türklerle karşı “katliam” çağrısı

yapıyor, Ermeni ırkçılığı yapıp, Türk kanı akıtmaktan söz ediyor. Ama bu da bir anda “özgür düşünce”nin kapsamına giriyor. Peki, o halde cinayeti teşvik etmek neden bütün dünyada suç?

Geçenlerde ABD yetkilileri, Türkiye’de çok fazla ses çıktığını söylediler. Onlara göre Türkiye’de tek bir düşünce yokmuş ve de bu büyük bir sıkıntı doğuruyormuş.

Burada Amerikalıların, neyi kastettiklerini iyi biliyoruz. Onlara göre Türkiye’ye yönelik olarak planlarını gerçekleştirmelerine karşı çıkan herkes susturulmalı. Çıkarttıkları ses kesilmeli.

E, hani düşünce özgürlüğünü savunuyorlardı. Nasıl oluyor bu? Onunda yolu bulunur hemen. Milliyetçiler onlara göre zaten azıllı faşisttir, üstüne bir de ülkesini seven diğer insanlarda eklenir. Onlara da faşist damgası vurulur. Ne de faşizme geçit yok değil mi? Öyle söylüyorlar ya...

* * *

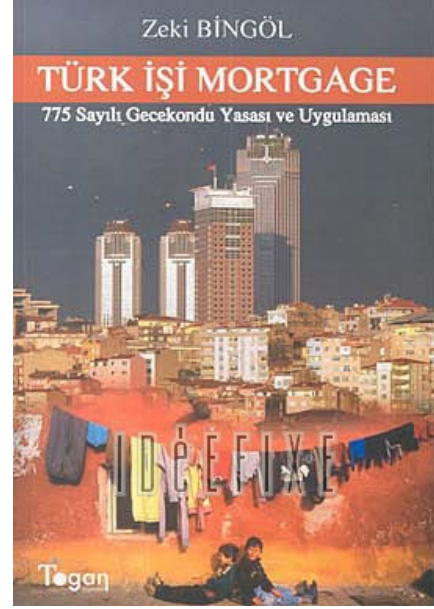
Düşünce özgürlüğü önemli. Hem de çok önemli. Çünkü bilimin, sanatın, felsefenin; kısacası toplumun ilerleyebilmesi için bu şart ama göbeğini dışarıya bağlamadan şart. Köleler özgürlüğün ancak adını anabilirler. Gerçekten asla özgür olamazlar. Çünkü sahiplerini, bedenlerini köleleştirmiş iken kendileri de ruhlarını köleleştirmiştir.

Orhan Pamuk, Elif Şafak, Hrant Dink ve diğerleri... Bunlar beyin köleleri, ruh köleleri. Çünkü her şeylerini dışarıya bağlamışlar. Kendi düşünceleri yok. Zaten olsa, iftiradan ve hakâretten medet ummazlar. Onlar da diğer köleler gibi özgürlüğün ancak adını anabilirler.

Geçenlerde değerli Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ hakkında dava açıldı. Dava nedeni “Vatandaş Tepkilerim” adlı kitapta Sümerler ile ilgili bulduğu bir bulguyu açıklaması idi. Kendisi yüreğini dışarıya bağlamadığı için bu mahkeme, ne liboş tayfası, ne de Avrupa Birliği yetkililerinin umurunda bile olmadı. Neden? Çünkü o efendi aramadı. Yüreğini zincirleyecek efendi aramadı. Zaten doğduğu an, Türklüğe sevdalanmıştı.

Yazımıza “düşünce özgür müdür” diye sorarak başlamıştık. Bu sorunun yanıtı, herkeste farklıdır. Yukarıda verdiğimiz örneklerle bakarak herkes, kendi karar verecektir. Düşünce özgür müdür, değil midir?

Türk İşi Mortgage / 775 Sayılı Gecekondu Yasası ve Uygulaması

Zeki Bingöl
TOGAN YAYINCILIK

Sonunda kararını verdi. Artık Silahlı Kuvvetlerde yapacak bir işi kalmamıştı. Dilekçesini verdi ve Korgeneral N. Ç.’nin makamına çıktı.

Korgeneral ona "Sen kimsin? Şuna bak" dedi. Sanki bir itmiş gibi hissetmesini istiyordu binbaşının. Girerken her asker gibi kendini takdim etmişti. O yüzden arz etmiştim dedi.

Korgeneral N.Ç. "Sen neyine güveniyorsun, arkanda kim var? Ben asıl onu merak ediyorum, delikanlıysan söylersin." Binbaşı gururlu bir şekilde "Mustafa Kemal" dedi. "O kim" dedi, General. "Atatürk" dedi, Binbaşı.

Korgeneral N. Ç. Atatürk’ü duyunca bir an dondu kaldı. Terlemeye başladı. Bak senin hazırladığın rapor elimde dedi. Belli ki askeri şuraya bu rapor da gitmişti. Korgeneralin tek amacı vardı: Jandarma Genel Komutanlığına Kurmay Başkanı olmak.

Korgeneral aşağılamaya başlayınca Binbaşı: "Ben Cumhuriyetin onurlu bir subayıyım sizinle görüşmem burada bitmiştir" dedi. Seni mahkemeye vereceğim. Tazminat davası açacağım diyordu Korgeneral. "Aç" dedi binbaşı ve odadan çıktı gitti.

DEVLETİN AMPULLEŞTİRİLMESİ

■ TOLUNAY KUTOĞLU

Dört yıldır ülkemizi, AB ve ABD adına yöneten “ampul” iktidarının başbakanı, her fırsatta TBMM’nin, yani yasama erkinin, devletin diğer erklerinden daha önemli ve üstün olduğunu dile getiriyor. Bunu söyleyen şahıs, keşke başbakanlık makamına oturmadan önce Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’na bir göz atsaydı. Çünkü Anayasamızda, **“Kuvvetler ayrımının, devlet organları arasında üstünlük anlamına gelmeyip, belli devlet yetki ve görevlerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir iş bölümü ve iş birliği olduğu” ve “üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda olduğu”** ifade edilmektedir.

Dolayısıyla buradan, “şu an Türkiye Cumhuriyeti’nin başbakanlık makamında oturan ve Çankaya Köşkü’ne taşınma hayalleri kuran ‘zâtı muhterem’in, T.C Anayasası’nı okumadığı veya anlamadığı” kanısına varabiliriz.

Nitekim bir hukukçu olan sayın Cumhurbaşkanımız, daha önceki yıllarda yaptığı bir meclis açılış konuşmasında, “erkler arasında üstünlük olmadığını” açıkça belirtmiş ve bu cehalete gerekli cevabı vermiştir. Cumhurbaşkanının bu konuşmasını dinleyen “zâtı muhterem’in, cehaletinden dolayı yüzü kızarmış mıdır bilemem...

Anayasamıza göre Türkiye Cumhuriyeti Devleti üç erkten oluşmuştur. Bunlar; Yasama, Yürütme ve Yargı’dır. Bu kuvvetlere meşruiyetini, devleti kuran ulus verir. Yani ulus; yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerine tek taraflı irade beyanıyla yetki vererek devleti kurar ve bu kuvvetlerin her biri meşru gücünü, otoritesini, kaynağını ulusun bu tek taraflı irade beyanından alır. İşte bu yüzden Atatürk, “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” demiştir.

Egemenliğe kayıtsız ve şartsız olarak sahip olan millet, egemenliğini yetkili organlar eliyle kullanır. Bu organlara yetkiyi veren de yine millettir. Bu organlar temelde; yasama, yürütme ve yargıdır. Bu üç kuvvet, ayrı ayrı ve birbirine eş değerde güçtür. Yani, birinin diğerine üstünlüğü söz konusu olamaz. İşte “Kuvvetler Ayrılığı” ilkesi budur.

Kuvvetler ayrılığı ilkesi ile milli egemenlik ilkesi, mutlak monarşilere karşı yöneltilmiş iki düşünce sistemi olarak değerlendirilebilir ve birbirleriyle de çok yakın bir ilişki içerisinde oldukları gerçektir. Kuvvetler ayrılığının olmadığı bir ülkede tam manasıyla bir milli egemenlikten söz edilemeyeceği gibi, egemenliğin milli olmadığı bir ülkede de gerçek bir kuvvetler ayrılığından söz edilemez. Öyleyse, egemenlik sadece ve sadece Türk Milleti’ne ait olmalıdır ve TBMM, millete ait olan egemenliği yetkili yasama organı sıfatıyla, yürütme ve yargı kuvvetleriyle birlikte kullanılmalıdır.

Demek ki neymiş Tayyib efendi?.. Egemenlik, millet tarafından, sadece seçimle iş başına gelen yasamaya (TBMM) devredilmiş değilmiş. Egemenlik, millet tarafından, kullanılmak üzere yargı ve yürütmeye ne kadar yetki veriyorsa, yasamaya da ancak o oranda yetki vermekteymiş ve bunun adına da “Kuvvetler Ayrılığı ilkesi” deniyormuş...

“Kuvvetler Ayrılığı” ilkesi, tüm kuvvetleri elinde bulunduran her makam veya kişinin, bunu kötüye kullanabileceği, bu yüzden de erklerin(yani kuvvetlerin) ayrı ayrı ellerde bulunması gerektiği fikrinden doğmuştur. Zira, bu kuvvetlerin bir elde toplanması, yetkilerin kötüye kullanılmasına yol açar. Çünkü yasama yetkisini kullananlar, kendilerini kanunların üstünde görerek, kanunları kendilerine uygulamayabilirler(Unakıtan

örneğinde olduğu gibi) ya da kanunları kendilerine uygularken şahsi çıkarlarına uydurabilirler.

Bugün ne yazık ki “devletin ampulleştirilmesi” sürecinde, kuvvetler ayrılığı ilkesinin delinmeye çalışıldığını ve bunun da hatırı sayılır bir oranda gerçekleştirildiğini görüyoruz. **“Devletin ampulleştirilmesi”**nden kastımız, iktidarı elinde bulunduran partinin ve onun yakın ilişki içinde olduğu tarikat ve cemaatlerin, devletin ve bürokrasinin tüm kademelerinde ve en kötüsü de yargı organları içerisinde kadrolaşarak devleti içten içe ele geçirmesidir.

Yasama organı olan TBMM’de çoğunluğu elinde bulunduran bir grubun(veya partinin) yasama erkini kontrolü altına almış olduğunu söylemek gerçekçi olacaktır. Ayrıca yürütmenin, yasamaya karşı sorumlu kanadı olan Bakanlar Kurulu’nun da bu parti tarafından oluşturulduğunu göz önünde bulundurursak, buraya kadar bir gariplik yok gibi görünüyor. Neticede, mecliste çoğunluğu elinde bulunduran bir partinin, hükümet kurarak bakanlar kurulu üyelerini kendi partisinden seçmesi doğaldır.

Ancak, devleti oluşturan üçüncü erk olan Yargı, niteliği gereği siyasi olmayıp, hukuki gerçeği ortaya çıkarma faaliyetidir[1]. Dolayısıyla, yasama ve yürütme erklerini kontrol eden siyasi

bir oluşumun(veya partinin), bu durumu suistimal ederek yargı erkine de sıçrayıp orada kadrolaşması, bağımsız olması gereken Yargının da bu siyasi partinin kontrolüne girmesi demektir ki, bu durum korkunç sonuçlar doğurabilir. Hele ki bu söz konusu siyasi oluşum dışarıdan güdümlü ise, o saatten sonra o ülkede milli bir egemenlikten söz edilemez. Çünkü kuvvetler ayrılığı ilkesi, yerini “kuvvetler birliği”ne bırakmış olur ve bu da totaliter bir rejim demektir. Yani, yasama, yürütme ve yargı güçlerinin tümü, bir kişi, zümre veya sınıfın kontrolüne girerse, o ülkede totaliter bir rejim söz konusu olur ve bu da despotizmdir –mutlak monarşidir-.

Devletin ampulleştirilmesinin nerelere kadar gidebileceğini ve ulusal egemenliğimiz açısından ne gibi tehlikelere yol açabileceğini görmüş olduk. Ama daha bitmedi... Şu ana kadar yasama erkinin, yargı erkinin ve yürütmenin yasamaya karşı sorumlu kanadı olan bakanlar kurulunun tek elde toplanmasını ele aldık. Bir de “yürütmenin yasamaya karşı sorumsuz kanadı” olan Cumhurbaşkanı var. Bu ampul hükümetinin başındaki zat, 16 Mayıs’ta Cumhurbaşkanlığı makamına da oturursa, işte o zaman devlet tümünden ele geçirilmiş olur ve bir halifemiz eksik kalır!..

[1] *Erdoğan TEZİÇ, Anayasa Hukuku, Beta Basım Yayım Dağıtım, İstanbul, 1997, s. 384*

Türkçü Turancılar

www.turkcuturancilar.com

Tüm Türkçü Turancıların, Türk

Milliyetçilerinin fikir alışverişinde bulunabileceği, tartışabileceği "TÜRKÇÜ

TURANCILAR" Fikir Otağı açılmıştır

Otağa www.turkcuturancilar.com adresinden ulaşılabilir.

Tanrı Türk'ü Korusun

Hem böyle bir açıklama bile bölgenin, Gürcistan bağlantısından söz etmiş oluyor. Kendi durumunu düzeltmeyip, Türkiye ile ilgili planlar peşinde koşmak... Çok ilginç...

Yine aynı siteye bakıyorum. Sitenin adı, Gürcü dilinde “bizden” anlamı taşıyormuş. Sitenin forum bölümüne bakıyorum. Çok ilginç yazılar yer alıyor. Tam anlamı ile Gürcü milliyetçiliği sergiliyorlar. Mesela biri “Kartvelin dostu Kartveldir” diyor. Kartvel, Gürcülerin kendilerine verdikleri isimmiş. Bir başkası da Atsız Hoca’dan söz ediyor. Yazısında parantez içinde ne kadar nefret ettiğinde belirttiği yazısında, Atsız Hoca’nın “Din kardeşliği yoktur, halkların kardeşliği vardır” dediğini iddia edecek kadar saçmalıyor. Bu örneklerin yanında üçüncü bir örnek vererek, Türkiye’deki Gürcülerin tepe kısmını oluşturanların fikir yapılarını ortaya koymak istiyorum.

“ÇVENEBURİ KÜLTÜREL DERGİ tabi ki soy sop araştıracaktır. Gürcülerde soy çok önemlidir ve soyadları binlerce yıldır değişmemiştir. Bir Gürcü diğer bir Gürcüyü soyadından tanır ve Gürcüstan’ın hangi bölgesinden olduğunu bilir. Soyadlarını kaybeden insanlar soylarını kaybetmişlerdir. Türkiye’li Gürcülerin kendi Gürcü soyadlarını kullanamamaları çok acıdır. AYNI acı olay Türkiyeli Gürcülerin kendi ana dilleri ile eğitim yapamamalarında yatmaktadır. Gerçekten demokrasinin bütün kurumları ile Türkiye’ye yerleşeceği zaman Gürcülerin de Türkçe eğitim yanında Gürcü anadili ile eğitim yapabileceklerine inanıyorum. Bu işi de TC devleti yapacaktır, çünkü TC kuvvetli bir devlettir.”

Bu üç örnek. Aslında böyle bir yazı yazmayı düşünmüyordum bile. Aklımda bambaşka bir konu vardı. Üzerinde çalıştığım bir öyküyü tamamlamayı düşünüyordum ama Gürcü bir

sülâlenin “Türk” İstanbul’u nasıl talan ettiğini görünce, Gürcü bir kişinin “Türk” Cumhuriyeti’nin nasıl Başbakanı olduğunu görünce yazmaya karar verdim ve Gürcü sitelerini gezip, kısa bir araştırma yaptım.

Hep Kürdler ön plana çıkarılırken, gerideki Çerkez, Gürcü ve Arnavut tehlikelerini unuttuk gibi duruyor. Son günlerde gündeme gelen olaylara bakıldığında da Gürcülerinde, sermaye sahibi oldukları ve ekonomik güç haline gelmeye çalıştıkları görülüyor. Bir yandan Başbakan eliyle her konuda kolaylık sağlanırken (Gürcü ırkçısı bir dergi, Kültür Bakanlığı tarafından tavsiye ediliyor), diğer yandan da Türk yurdunun güzelliklerini tahrip ederek, çıkar elde ediyorlar. Türkler üzerinde baskı yaratmaya çalışıyorlar.

* * *

Gürcüler böyle çalışırken, bizler ne yapıyoruz? Şimdiye kadar şunlar şöyle, bunlar böyle dedik? Bizler ne yapıyoruz? Ne kadar örgütleniyoruz? Hangi faaliyetlerde bulunuyoruz?

Bizim bundan sonra yapmamız gerekenler bunlardır. Türk olmayan unsurun yaptıklarını, ulusal/ırksal bilinci yeterince gelişmemiş Türklere anlatmak gereklidir. Ama yeterli değildir. Türk olmayanlar örgütleniyor, Türk olanlar ne yapıyor? İşte bizim için hayâtî önemi olan soru budur. Türkler ne yapıyor?

Bir Gürcü’nün Başbakan olduğu, bir Kürd’ün İç İşleri Bakanı olarak emniyet kuvvetlerinin başında olduğu ve devletin diğer birimlerinin büyük çoğunluğunun Türk olmayan unsurun elinde olduğu düşünülürse, Türk, benim örgütlü gücüm devlettir, diyebilir mi? Dese bile bu doğru olur mu? İşte bundan dolayı bir an önce Türklüğün El Birliği yaparak Türklüğün örgütlü gücünü oluşturma gerekiyor.

AZERBAYCAN'DA RUSYA ve ABD OYUNU

■ FARİZ AHMADOV

Azerbaycan petrol tarihi çok eskilere dayanıyor. Eski elyazmalarında Abşeronda petrol çıkarılmasıyla ilgili tarihi bilgiler verilmiştir. Çıkarılan petrole evlerin ışılandırılması ve tıbbi amaçla kullanılıyordu. XIII yüzyılda Bakü'nün kuru topraklarından sızan, tutuşabilme özelliğine sahip bu garip madde, deriden keselerle develere yüklenip tüm Kafkasya boyunca uzaklara taşınmaktaydı. İran ve Arap dillerinde rastladığımız 'neft' sözcüğü, yüzyıllar önce aydınlatmada, ipek ve diğer dokumaların temizlenmesinde, hekimlikte ve savaşta kullanılan, bugünün 'ham petrol'ünden başka bir şey değildir.

Marco Polo, 'Seyahatler' adlı kitabında, 1271-1273 tarihlerinde ziyaret ettiği Kuzey İran'ı anlatırken, 'neft'in, Bakü'de, o zamanın koşullarına göre ticari bir ölçekte işletilmekte olduğundan bahseder ve Bakü'deki bu ticaretin büyüklüğünden ne kadar etkilenmiş olduğunu kayda geçer.

İsveçli Nobel Kardeşler, 1878'de Hazar Denizi'nde dünyanın ilk petrol tankerini (Zoroaster) hizmete almışlar; daha sonra, petrol taşıma amacı ile inşasına başlanıp finansman sıkıntısından yarım kalan Bakü-Batum demiryolu için finansman sağlayan Musevi asıllı Fransız Rotschild'ler de yıldızı parlayan bu sektöre girmiştir. 1883 yılında Bakü-Batum demiryolunun inşası tamamlandığında, Batum, dünyanın en önemli petrol limanlarından birisi haline gelmiştir. Kafkas petrollerinin ele geçirilmesi sürecinde dönüm noktası sayılabilecek bu olay, Rusya petrol ihracatında büyük bir artış döneminin de başlangıcı olmuştur.

Bu yoğun ilgi sayesinde, henüz 19. yüzyıl sonlarında, dünya petrolünün neredeyse yarısı, bugün yine enerji dünyasını yakından ilgilendiren Bakü civarındaki kuyulardan üretilmeye başlanmış; Bakü ise o zamanın "Dünya petrol başkenti" olarak adını duyurmuştur. 1941 senesinde II dünya savaşında Azerbaycan petrolü 23,5 milyon tonla XX asır dünya petrol üretiminde lider olmuş.

Petrol tarihinde her zaman önemli bir rol üstlenmiş olmasına rağmen, Hazar'da büyük ölçekli hidrokarbon üretimi ve dünya pazarlarına taşınması konusu, Sovyet güdümünden kurtulan yeni bağımsız Türk Cumhuriyetlerinin kendi ayakları üzerinde durmaya çalıştıkları günümüze rastlamıştır. İşte, Bakü-Tiflis-Ceyhan Projesi de, bu sürece hız kazandıracak en önemli taşıma projelerinden biri olmaya çok yaklaşmıştır.

BTC'nin Tarihi Gelişimi

1989'dan Ramco şirketinin başkanı S. Rimp'in Azerbaycan'a gelişi ile petrol şirketlerinin Azerbaycan'a önemi daha artmaya başladı ki, çok büyük petrol rezervlerine sahip olan Azerbaycan bu servetin ekonomik ve milli menfaatlerine daha uygun olarak çıkarılması ve dış pazarlara naklinin gerçekleştirilmesi için yabancı ülkelerle o zamandan beri iş birliği yapmaktadır. Yatırım yapan yabancı şirketlerle Azerbaycan'ın karşısındaki en büyük problem petrolü en güvenilir şekilde Avrupa pazarlarına çıkarmak olduğu görülmektedir. Uzun ve çok tartışmalı geçmekte olan bu süreç, petrolün taşınması ve geçeceği yolu belirlenmesi için çalışma gurubu kurmuştur. Bu çalışma gurubu, boru hattı

güzergahlarını boğazlarda petrol taşınması sırasında ki, muhtemel riskleri, taşıma kapasitelerini, terminal özelliklerini, alına bilecek ekolojik önlemler, finansman olanakları, organizasyon yapısı, alternatif bilim maliyetleri ve bunlar arasında ki karşılaştırmaları değerlendirmiştir.

1993 yılının Şubatında Bakü'de imzalanan bir belgede Bakü Akdeniz arasında yapılabilecek taşıma yöntemleri en uygun yolun Bakü-Ceyhan arasında inşa edilecek bir boru hattının yapımı olduğu sonucuna varılmıştır. Bakü-Ceyhan Ham Petrol İhraç boru hattı ön anlaşması 9 Mart 1993'de Ebülfez Elçibey döneminde Azerbaycan hükümeti ile imzalanmıştır. Bir sıra siyasi oyunlardan sonra Azeri, Çırak ve Güneşli bölgelerinde petrol arama, üretimi ve bölüşümü için 1994'de Azerbaycan Devlet Petrol Şirketi SOCAR, BOTAŞ, AMOCO, PENNZOİL, BP, Lukoil, Ramco, Delta Hess, ITOCHU ve TPAO'nun katılımlarıyla Baku'de Ana İhraç Boru Hattı Çalışma Grubu Konsorsiyumu oluşturulmuş ve Asrın Mukavelesi imzalanıp AIOC (Azerbaijan International Operating Company) kurulmuştur.

Bu tarihi proje kapsamında Bakü'den başlayıp, Ceyhan'da son bulacak toplam 1774 km uzunluğunda bir boru hattı ile başta Azeri petrolü olmak üzere bölgede üretilecek Azeri, Güneşli, Çıraklı yataklarında yılda 50 milyon ton düzeyinde ham petrolün, Ceyhan'da inşa edilecek deniz terminaline ve buradan da tankerlerle dünya pazarlarına ulaşılması amaçlanmıştır.

Bu proje ile hem ekonomik açıdan uygun, hem de çevresel açıdan sürdürülebilir bir taşıma sistemi kurulması hedeflenmiş olacaktır. Bu proje aynı zamanda alternatiflerine göre daha az maliyetle yapılacağından başta Amerika olmak üzere diğer bir çok ilgilerin isteklerine uygundur.

Projenin resmiyet kazanmasına yönelik çerçeve anlaşması niteliğindeki "Hükümetler arası Anlaşma-IGA", 18 Kasım 1999'da, İstanbul'da yapılan son AGİT Zirvesi'nde bir araya gelen Azerbaycan, Gürcistan ve Türkiye Cumhurbaşkanları tarafından, ABD Başkanı'nın da şahitliğinde imzalanmıştır. Ayrıca, "Ev Sahibi Ülke Anlaşması-HGA", "Anahtar Teslim Mütteahhitlik Anlaşması-AT" ve "Hükümet

Garantisi Anlaşması-GG" da bu tarihte parafe edilmiştir.

3 Ekim 2000'de Azerbaycan, BTC Projesi'ni desteklemek üzere bir "Sponsor Grup" meydana getirmiştir. 17 Ekim'de, AIOC üyesi 8 şirketten (SOCAR, BP, Unocal, Statoil, TPAO, Itochu, Ramco ve Delta-Hess) oluşan bu yeni grubun üyeleri, bir "Sponsor Grup Finansman ve İşbirliği Anlaşması" imzalayarak Ana İhraç Boru Hattı katılımcıları adını almıştır. Katılımcılar 17-18 Ekim 2000 tarihlerinde sırasıyla Azerbaycan ve Gürcistan ile "Ev Sahibi Ülke Anlaşmaları"nı tamamlamış; 19 Ekim 2000 tarihinde ise Türkiye Cumhuriyeti ile "Ev Sahibi Ülke Anlaşması" ve "Hükümet Garantisi Anlaşması"nı, BOTAŞ ile de "Anahtar Teslim Mütteahhitlik Anlaşması"nı imzalamıştır. Böylece, artık bir "Dünya Projesi" haline de dönüşen bu önemli boru hattı projesinin realize edilmesinin önündeki tüm engeller ortadan kalkmış ve BTC boru hattı için onay alınmıştır. Daha sonra 2002 Ağustosunda 11 Şirket 9 ülkeden oluşan BTC Co yaratılmasıyla 2003 Nisan ayında BTC inşasına başlamıştır. Bu sponsor gruplar içerisinde yer alan konsorsiyumlar arasında en büyük pay (%30,1) İngiliz petrol şirketi olan BP'ye aittir. Ve bu projede operatörlük işini de BP üstlenmiştir. Projede yer alan diğer şirketlerin katılım payları ise farklı büyüklüklerde olmuştur. Azerbaycan petrol şirketi olan SOCAR %25 paya sahiptir. ABD'nin UNOCAL şirketi %8,9, Norveçin STATOIL firması %8,71, Türkiye'ye ait TPOA %6,53, Fransa'nın TOTAL FİNA ELF şirketi %5, İtalyan ENI şirketi %5, Japonya'nın ITOCHU firması %3,4, ABD'nin CONOCO PHILLIPS firması %2,5, Japonya'nın INPEX firması %2,5 ve Suudi Arabistan'ın DELTA HESS firması %2,36'dır.

BTC Petrol Boru Hattının Özelliği

BTC'nin ekonomik yönden verimsiz olması hakkında söylenenlerin iddialarını desteklemedikleri olduğunu iddia edenlerin temel kaygılarının siyasi olduğu görülmektedir.

Bu boru hattı projesinin en önemli üstünlüğü Hazar petrolünün bir kısmını dünyanın en derin ve büyük havzasına birinci dereceli limanına ulaştırılmasıdır. Bu boru hattı özellikle hazardan

çıkan Azerbaycan petrolünün gereken yere ulaştırılması harcamalarını önemli derecede azaltacaktır. Bu limanın imkanlarına uygun olarak “ Ne kadar büyük hacim, bir o kadar az harcama” prensibi ve mekanikanın altın kuralı esasında hayata geçirilen taşıma operasyonları bir hayli çekici ve faydalıdır.

Tanker limanı olan Ceyhan, Irak’tan Türkiye’ye gelen ihraç hattının ana terminalidir. Bu liman 70’li yıllarda inşaaya verilmiştir. Ceyhan tanker limanı 2 kilometirlik köprüye ve iki yakalama beresine sahiptir ki, buda aynı zamanda 4 tankerin (Yük tutumu 60-300 bin tona kadar) yüklenmesine imkan sağlıyor. Bu tür tankerler ne Hazar denizinde nede ki Bosfor boğazında yüze bilmediğinden Ceyhan terminali bu üstünlüğü ile kendisinin en yakın rakiplerini harcama konusunda geride bırakmıştır. Bu mikyasın etkinliği açısından klasik tasarruf üstünlüğüne göre oluyor. Bir büyük tanker 10 küçük tankerden ucuz taşıma harcamalarına maliktir.

Bu boru hattının başka bir ekonomik üstünlüğü de petrol taşınmasında Bosfor boğazından yan geçirilmesidir. Aksi halde Bosfor boğazının yüklenmesi sebebinden ortaya çıkan her hangi bir kaza bu boru hattı üzere taşıma grafiğini engelliyor ve siparişlerin zamanında yerine getirilmesi sorumluluğuna mani ola bilir.

Uzmanların hesaplamalarına göre Ceyhan’dan Rotterdam’a kadar petrolün taşınması Karadeniz yoluyla düşünülmüş alternatiflerle kıyaslanırken ekonomik açıdan 2 kat daha avantajlıdır. Örneğin petrolün Roterdama, Hamburga erişmesi için limanların transpor harclarını kıyaslandığı zaman Novorosiyski, Supsa ve Abadan’a göre daha ekonomik hattır. Bu hattın diğer alternatiflerine göre, petrolun ulaşım süresi açısından çok elverişlidir.

Genellikle BTC’nin ekonomik bakımdan verimsiz olduğunu söyleyenler, projenin pahalı olması ile bu iddiaların desteklemeye çalışıyorlar. Çünkü bu boru hattı 2.95 milyar dolar olarak fiyatlandırılmasına karşın bu fiyat artmaya başlamış hatta son malumatlara göre 3 mlr doları geçmektedir. Bu pahalı boru hattının uzunluğu ve onun inşası rölyef bakımından ilave harcamalar gerekmesiyle izah olunmuştur. Böyle mesafelerde yalnız büyük hacimde petrol taşınması hayata

geçirilmesi fayda verebilir. Güncel konulardan biride BTC’nin tam kapasite ile çalışması için imkanların değerlendirilmesidir. Aksi halde BTC boru hattının verimli olması mümkün değildir. Bu ise Kazakistan petrolünün de BTC ile taşınmasının hayata geçirilmesi ile mümkündür. Kazakistan petrolü Tengiz Garaçaganak ve Kaşagan yataklarından bulunmuştur. Tengiz ve Garaçaganak hali hazırda işletilmektedir ve Kazakistan’ın şimdiki iç ihtiyatlarının ekonomisinin tümünü temin ediyor ve gelecekte daha yüksek olacağı tahmin ediliyor. Uzmanların araştırmalarına göre Kaşagan yatağında 7-9 milyar varil petrol ihtiyatı var.

BTC boru hattı, Azerbaycan açısından ekonomik olduğu kadar, stratejik ve çevresel nedenlerle de büyük değer taşımaktadır. BTC yalnız Azerbaycan için değil Türkiye ve Gürcistan için de ekonomik önem arz ediyor. Zaman içinde Kazakistan ve Türkmenistan için de uluslararası pazara alternatif bir çıkış yolu sağlanmış olacaktır. Bunun ötesinde, Hazar petrolünün ve BTC hattına paralel gaz hatları ile bölge gazının, eskiden olduğu gibi yalnızca Rusya üzerinden geçmek zorunda kalmadan uluslararası pazarlara çıkabilmesi, dünya petrol ve gaz piyasaları açısından da, enerji arz güvenliği anlamında, çok önemli bir açılım potansiyeli oluşturacaktır.

BTC petrol boru hattının ekonomik getirisi her üç ülke için ve payları olan konsorsiyumlar için çok önemlidir. Bu hat ile taşınacak petrolün mevcut ithal kaynaklarına bir alternatif yaratması ve yılda 50 milyon tonluk (günde bir milyon varil) Ceyhan terminali ile dünya pazarlarına çıkması da ayrıca önemsenmelidir. Boru hattın inşası ve işletilmesi sırasında istihdam sağlanıyor olması, bakım, onarım ve sarf malzemeleri ile bu ülkelerden temin edilecek olması da, ekonomik boyutta dikkate alınması gereken diğer unsurlardır. BP’nin bilgilerine göre tek boru hattının inşası için Azerbaycan tarafına 600 mln dolar harcanmıştır. Dolayısıyla malzemeler, boruları ve taşeronların gelirlerini çıkmakla 1/3 dolay yolla Azerbaycan’a ulaşacaktır. Bu inşaata çalışanların ücretleri vergiler ve sosyal savunma bütçesine ayırmalarda dahildir. Konsorsiyum yetkililerine göre, üretilen petrolün uluslar arası pazarlara satılması ile, devlet hakkı (royalty) vergi gelirleri açısından, en büyük geliri doğal olarak Azerbaycan elde edecektir. Gürcistan’da kendi

ekonomisi ile kıyaslandığında, hatırı sayılır taşıma geliri (geçiş ücreti) sağlayacaktır. Gene konsorsiyum yetkililerine göre, BTC boru hattının inşası süresince 10.000 insana iş sağlanmıştır. Hattın işletmesi ve bakımı içinse, uzun vadeli olarak 1.000 elemana istihdam sağlanacağı planlanmaktadır.

Görüldüğü gibi BTC projesinde hem projelendirme hem yapım hem de işletim aşamasında önemli miktarda emek istihdamı sağlanmıştır ve sağlanmaktadır. Yeni iş ve ek istihdam imkanı ile kırsal nüfusun şehirlere akmasının önüne geçirilirken, hızlı kentleşmenin getirdiği sorunlarda ortadan kalkacaktır. Bu durum bölgesel gelişmişlik farkının azalmasına ekonomik refahın yükselmesi, nüfuzun eğitim seviyesine belirgin bir yükselmesine katkı sağlayacaktır. Bunun yanı sıra, enerjinin işletilmesi ve ulaştırılmasında kazanılacak tecrübe ve bilgi ülkelerin kaliteli insan gücüne önemli katkılarda bulunacaktır.

Ayrıca projeye dahil olan ülkelerin jeopolitik önemi artacaktır. Ceyhan önemli bir petrol piyasası merkezi haline dönüşecektir. Petrol boru hattı sayesinde boğazlardaki tanker trafiği ve tankerlerin oluşturacağı riskler en aza inecektir. Ayrıca oluşabilecek çevre kirliliği maliyetleri de en aza inmiş olacaktır.

BTC Petrol Boru Hattı İçin ABD ve Rusya

Dünyada ekonomik ve siyasi olarak akla gelen her türlü gelişmelerin çoğu aslında hammadde kaynaklarına bağlıdır. Günümüzde yaşanan savaşların veya birlikteliklerin arka planına bakıldığında hammadde kaynaklarının ve özellikle petrolün bulunduğu görülmektedir. Özellikle sanayi devriminden sonra yaşanan hızlı gelişme ve değişimlere paralel olarak petrol stratejik bir kaynak haline gelmiştir. Bu süreçte petrol kaynaklarına sahip olan Türk Cumhuriyetleri ve komşu ülkelerin önemi artmıştır. Doğu ile Batı arasında Türkistana bir geçiş yolu ve enerji koridoru olan Kafkasya, Balkanlar gibi trajediye doymayan çatışmaların devam ettiği bir coğrafyadır. Bu coğrafyada en önemli ülkenin Azerbaycan olduğu görülmektedir.

Petrol, Kafkasya'da da ekonomik olmaktan daha çok stratejik bir karakter taşımaktadır. Azerbaycan stratejik tercihleri bağlamında, Batıdaki ortaklarıyla ilişki kurmaya çalışması ve aynı zamanda Rusya'ya olan bağımlılığını enaza indirme gayreti nedeniyle tabii olarak, Bakü-Ceyhan üzerinde ısrarla durulmaktadır. Böyle bir ortamda Azerbaycan, Hazar enerji kaynaklarının üretim ve dünya pazarlarına taşınmasını, problemlerin çözümüne ve bölgede denge politikası yürütmeye yönelik olarak kullanmaya çalışmıştır. Böyle bir ortamda Hazardan çıkan petrolün Türkiye üzerinden pazarlanmasına yönelik olarak oluşturulan Bakü Ceyhan Petrol Boru Hattı aynı zamanda siyasi bir takım mücadelelere (ABD, Rusya arasında) de sahne olmaktadır. Bu siyasi mücadeleler sonucunda oluşan petrol boru hattı özellikle Türkiye ve Azerbaycan'ın stratejik önemini daha da arttırmıştır.

BTC petrol boru hattı projesi Türk Cumhuriyetleri açısından büyük öneme sahiptir. Rusya Türk Cumhuriyetlerinin bağımsızlığını kazanmasından sonra onlar üzerinde yeniden hakimiyet ve baskı sağlayabilmek için bölge parçala-yönet taktiğiyle ordusu ve istihbarat örgütleri kanalı ile karışıklıklara sebep olmuştur. Bu tarihlerden yaşanan Gürcü-Oset, Gürcü-Ahbazya, Azerbaycan-Ermenistan ve Rus Çeçen savaşları bunun neticesindedir. Rusya Bakü Ceyhan petrol boru hattına karşı kendi çıkarlarına uygun farklı projeler geliştirmiştir. Çünkü Rusya'nın Bakü Ceyhan projesinin gerçekleşmesi halinde Güney Kafkasya'da hakimiyeti tehlikeye girmiş olacaktır. Rusya'nın hakimiyetinin azalmasına karşılık oluşacak olan konsorsiyum ile batılı ülkelerin bölgedeki hakimiyetleri artacaktır. Ayrıca bu konsorsiyumda rus firmasının yer almaması da Rusya için ekonomik olarak büyük kayıplara yol açacaktır. BTC- boru hattının siyasi boyutunu değerlendirdiğimiz zaman bu konun Azerbaycan'ın Rusya ile olan ekonomik ve siyasi ilişkileri açısından çok hassas bir konu olduğu görülmektedir. Çünkü Rusya: SSCB'nin son 30 yılında Ortadoğu'daki petrol yatakları üzerinde söz sahibi olma mücadelesi verildiği gibi, bu defa da Rusya tarafından, Türkistan ve Kafkasya'daki enerji kaynakları üzerinde etkin olabilmek için mücadele verilmektedir. Rusya, Azerbaycan'ın kendi kontrolü dışında gelişmesini ve petrolünü pazarlanmasını engellemek, ahraç ettiği petrolden

daha fazla hisse ve boru hattı kirası alabilmek için ermenistan'ı bu ülke karşısında desteklemektedirler .

Rusya Federasyonu, Azerbaycan ve Türkistan petroleri üzerindeki hakimiyetini kaybetmesi ile;

1. Yüklü miktarda aldığı taşıma ücretinden mahrum kalacaktır
2. Ucuza aldığı petrol ve doğal gazı dünya piyasalarına pahalı fiyatlara sevk edemeyecektir
3. Petrol ve doğal gaz fiyatlarını istediği gibi belirleyemeyecektir
4. Petrol ve doğal gaz üzerindeki kontrolü sayesinde bölge devletlerinin siyasi, diplomatik, ekonomik ve sosyal hayatına istediği gibi müdahale etme imkanını kaybedecektir
5. Zamanla daha Kuzeye doğru geri çekilmeye devam edecektir
6. İleriki dönemde askeri anlamda da bölgeyi Amerikan güçlerine terk etmek zorunda kalabilmiştir .

Görüldüğü gibi çok büyük miktarda petrol Rusya topraklarından geçmeyecek. Buna ek olarak Azerbaycan ve Gürcistan NATO ülkesi olan Türkiye ile aynı arazide iş birliği kuracak olması ve boru hattının korunması için de askeri işbirliği durumunda ortaya çıkacaktır.

Bu boru hattı ABD için siyasi öneme sahiptir. Bu sayede BDT'nin Sovyetler birliğine dönüşmesini engellemektedir. Dolayısıyla, Rusya bu petrol borusunu kendi topraklarından ve ya kendi menfalarına uygun olan topraklardan geçirseydi ABD'nin bu ülkelere ilgisi azalacaktır ve Rusya'nın yeniden BDT tam olarak denetlemesi mümkün olacaktır. Bu sebeple Rusya ve onun müttefikleri BTC'ye karşı çıkarak desteklemiyordular ve 3 milyar doların havaya atıldığını ilan etmektedirler. Hatta onlar sürekli Azerbaycan'ın bu boru hattını ödeyebilecek petrolünün olmadığı idiasını da ileri sürmekteydiler. Bu gün BTC boru hattının gerçekleşmesini gören Rusya, hatta Kazakistan petrolünü de bu hattın geçeceğinin gerçekleştiğini görüp, Rusya'nın Rosneft şirketi gelecekte petrolünü bu hatla dünya pazarlarına çıkarılması niyetindedir. BTC boru hattı, tahminlere göre bölgelerde uzun dönemdir oluşan siyasi ortamı aynı zamanda Karabağ savaşının da çözümünde yardımcı olabilecektir ve Hazarın hukuki statüsünün resimleştirilmesi için önemli adımların atılması beklenmektedir.

EL BİRLİĞİ DERNEĞİ YAYINLARI

AB YALANI
YAYIN NU: 4

ATSIZ'DAN SEÇME
SÖZLER
YAYIN NU:5

PONTUS YALANI
YAYIN NU: 6

TASARI, BOYKOT ve NOBEL

■ KÜRŞAD YÖRÜKOĞLU

Avrupa'nın ülkemize oynadığı oyunların bu ay ikisi açık seçik ortaya çıktı.

1-Fransa'nın kabul ettiği ermeni soykırımı yasa tasarısı

2-Orhan Pamuk'un Nobel Edebiyat Ödülü alışı.

Bu ay ülke gündemimizi meşgul eden konu başlıkları bunlardı. Günlerce tartışıldı, yüzlerce fikir ortaya atıldı, bazıları bol keseden salladı bazıları olaya ciddice yaklaştı. Kabul edilen bu yasa tasarısı belli bir kısmı gerdi, belli bir kısmının da ekmeğine yağ sürdü.

Tabii ki bu olayların olacağı aylar önceden belliydi. Ne olursa olsun tasarı Fransa meclisinden geçecekti ve geçti de. Benim için işin tuhaf yanı sonrası. Tam bir komedi. Beceriksiz tayfası bir çok zat-ı muhterem çıkmış; Fransız ürünlerine boykot yapalım, kimse Fransız ürünü kullanmasın gibi ekranlarda ağızlarına sakız yapmışlar geveleyip durdular. Ülke çapında bir boykot kampanyası düzenlemeye çalıştılar ama sonrası ne oldu... HİÇ. Hem de kocaman bir HİÇ...

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Fransa'ya karşı bir yaptırım uyguladı mı ki, vatandaş da sahip çıksın kendi devletini desteklesin. Ben başından

beri hükümetin bu aciz tutumuyla kesinlikle Fransa'ya karşı bir yaptırım uygulayamacağına ve halkın buna destek vermeyeceğini söylüyordum. Dediklerimin doğruluğu bir ay geçmeden ortaya çıktı.

Fransız firmalar, özellikle Carrefour bu ay son zamanların en iyi cirosunu yaptığını biliyorum. Renault kampanyalar başlattı satışları iyi, Danone ise bir çok ürününde indirim yaptı sağlam adımlarla kendi alanlarında yine eskisi gibi gidiyorlar. Kesinlikle bu olaylardan dolayı işlerinde herhangi bir düşüş yok. Sizi bilmiyorum ama benim için sevindirici. Neden dersiniz açıklayayım. Büyük şirketlerde işler yolunda gitmediği zaman hemen işçi çıkartırlar.

Gözünün yaşına bakmadan hemen kapının önüne koyarlar. Bir iki ay sabredeyim belki işler düzelir diye bir şey yok. Kötü giden şirkette ilk uygulanacak politika işten çıkarmadır. Şimdi arkadaşlar, diyelim hep beraber Fransız ürünlerine karşı çok sıkı bir boykot uygulayalım. Boykot uyguladık mı ne olacak Fransız şirketlerinin durumu kötüye gidecek, durumu kötü olan firmalar ne yapacak hemen işçi çıkarmaya başlayacak, giderlerini azaltacak baktı işlerin düzeleceği yok tası tarağı toplayıp bu diyardan gidecek.

Dünya pazarında önemli bir yeri olan, bir çok ülkede fabrikaları bulunan bu şirketlerin Türkiye pazarını kaybetmelerinin çok önemli olacağını sanmıyorum. Bu işin zararı kime dokunacak biliyor musunuz, bu firmalarda çalışan Türk işçilere. Bu şirketlerde Fransız çalışmıyor Türk çalışıyor. Olan yine bize bu şirketlerde deyim yerindeyse beş kuruş paraya çalışan işçilerimize olacak. Zararı dönüp dolaşıp bize dokunacak.

Bunları bile bile boykot yapmak akıllıca değildir. Bu ülke topraklarında dört beş tane şirketi geldiği yerlere göndersen ne olur göndermesen ne olur. Fransa hükümeti çark edip; "yaa kusura bakmayın. Biz zamanında bir halt yedik, hatalarımızdan dönüyoruz ne olur bizi affedin" mi diyecek. Bu şirketler sadece Türkiye ile ticaret yapmıyorlar. Dünya pazarında çok büyük yerleri var. Bu durumda Türkiye pazarını kayıp etmek onlar için çok büyük bir kayıp olmaz.

Tayyip Erdoğan tasarı çıkmadan birkaç gün önce Fransız firmalarıyla kapılar kapı ardında toplantı yaptı. Bir sürü tehdit savurdu aklınca. Gün geldi tasarı Fransız meclisinde onaylandı. Sonra ne oldu? Aradan kaç gün geçti, hükümetin Fransız hükümetine karşı, ülkemizdeki Fransız firmalarına karşı bir yaptırım uyguladığını gördünüz mü? Hayır. Arkadaşlar yaptırımları halk değil devlet uygular. Bu durumda bizim bir şeyleri boykot etmemiz bir şeyi değiştirmez.

Gelelim işin en komik kısmına. Bazı devlet adamlarımız muhteşem zekalarıyla işin işinden çıkma yolunu buldular. "Fransa, ermeni soykırım yasa tasarısını meclislerinden geçirdilerse bizde meclisimizden Cezayir soykırımı yasa tasarı tasarısını geçiririz" diyor bazı sivrisinek zekalılar. Sanki Cezayir devleti bas bas bağıyor "Fransa bize zamanında soykırım yaptıduy biz ey Türkiye geçir meclisinden Cezayir soykırım yasını." Hayır böyle bir şey yok. Bizden herhangi bir istekleri yok. Siz isterseniz on tane Cezayir soykırımı hakkında yasa çıkartın, Cezayir, "sizi ne ilgilendiriyor. bu konu bizi ve Fransa'yı ilgilendirir" dedi mi ne olacak? Buna cevap nasıl vereceksiniz çok merak ediyorum. Yine kocaman bir hiç. Bu durumda on starı çıkarsan ne olur, soykırım anıtını yaptırıp Çamlıca'da boğaz manzaralı bir yere diksen ne olur.

Arkadaşlar bildiğiniz gibi devlet yönetiminde çok büyük aksaklıklar acemilikler vardır. Ülkemiz iyi yönetilmiyor. Beceriksizlik diz boyunu geçti gırtlığa kadar geldi. Bu hükümetten bir an önce ülkemizin kurtulması şarttır. Kurtulmanın yolu da seçimlerden geçmektedir. Ülkemiz bu hükümet dönemi kadar kötü yönetilmemiştir.

A.k.p hükümeti tam bir fiyaskodur. Bitti dediğimiz terör olayları, Ege ve Güneydoğuda satılan toprakları, bilinçsiz özelleştirme ve bunun gibi bir çok konular umarım a.k.p partisinin sonunu hazırlar. A.k.p nin beş sene daha ülke yönetimin elinde bulundurması Cumhuriyetimiz için tarifi imkansız bir darbe olur. Bu konuda halkımız bilinçlendirmek biz Türkçülerin en büyük görevlerinden biri olmalıdır.

Şimdi gelelim Orhan Pamuk'un aldığı Nobel ödülüne. Sakın Orhan Pamuk diye geçmeyin. O kadar büyük yazar ki Tolstoy un, Louis Aragon gibi dev yazarların alamadığı Nobel ödülünü aldı.

Bir çok ukala yazarlarımız alınan ödülü ve Orhan Pamuk'u göklere çıkardılar. Özellikle Doğan Hızlan Beyefendi sanki yılbaşı büyük ikramiyesi kendisine çıkmış gibi, yıllarca tanrıdan bir erkek çocuğu istemiş, her defasında kız çocuğu olan, Allah kerim deyip son bir ümitle bir daha deneyip ve sonunda erkek çocuğu olan bir babanın sevinci vardı suratında.

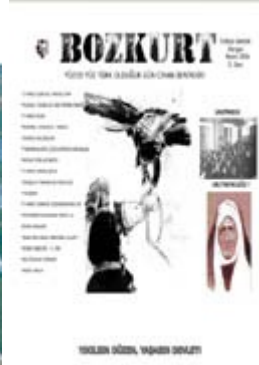
Papyonunu gerdire gerdire gerdire ekranlarda o koca göbeğini gösterdi. Yazara bir çok tebrik telefonları geldi. Başta Başbakanımız olmakla beraber bir sürü bilinçsiz şuursuz kişi Orhan Pamuk u tebrik etti. İşin tuhafı, bu adam ödül kazandıktan sonra beşe yakın programa katıldı. Bir kişide kalkıp "ya kardeşim, dünya edebiyatının devleri Tolstoy la Louis Dragon gibi dünya edebiyatının devleri bu ödülü kazanamadı da sen nasıl kazandın" demedi.

Bu konuyu fazla kurcalamak istemiyorum. Binbir türlü yazılar yazıldı konuşuldu. Çok değerli bir ödül olduğu söyleniyor. Kendilerince doğru olabilir. 1953 te Leonard Spencer Churchill' e Nobel Edebiyat ödülünü vermişlerdi. Sene 2006 ödül Orhan pamuk un. İkisinde ortak özelliği

güzel bir şekilde vereceğiz. Bunu da böyle bilsinler...

BOZIKURTI

BOZKURT'U TAKİP ET!
www.turan.tc